

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1996 - ΕΤΟΣ ΜΣΤ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 880 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. -- Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑ

ΜΗΝΥΜΑ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΡΧ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΜΠΑΡΔΑΚΑ

Τό περιοδικό «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**», είναι τό 'Ορθόδοξο έντυπο τό όποίο επί 46 έτη, κάλυψε δημοσιογραφικώς τά γεγονότα και τίς εξέλιξεις στόν χώρο του ιεροῦ μας 'Αγώνος.

Στά 46 αὐτά χρόνια, στίς σελίδες αὐτοῦ του περιοδικοῦ εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητος ὅλα τά γεγονότα τά ὁποῖα σημάδεψαν και ἐξακολουθοῦν νά σημαδεύουν τήν 'Εκκλησία μας, μέ ὅλες τίς δραματικές και καθοριστικές τους πτυχές.

Βεβαίως, ὅπως συμβαίνει μέ κάθε ἀνθρώπινο δημιούργημα, ἀναλόγως μέ τά άτομα τά ὁποῖα ἀπετέλουν ἐκάστοτε τό «ἐπιτελεῖο» τῆς ἐκδόσεώς του, τό περιοδικόν ἦταν ἄλλοτε ἄριστο, ἄλλοτε μέτριο και ἄλλοτε κακό, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τούς τομεῖς τῆς ἀντικειμενικότητος, τῆς ὁρθῆς ἐνημερώσεως ἀλλά κυρίως στόν τομέα τῆς ἐξυπηρετήσεως του συμφέροντος τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ και

μόνον! Τά μεγάλα πνευματικά ἀναστήματα τῆς 'Εκκλησίας μας δέν ἔλλειψαν (δόξα τῷ Θεῷ) ἀπό τίς στήλες του και μέ τήν γραμματική ἀλλά και τήν δογματική των μόρφωσιν και καλλιέργειαν ἀνέδειξαν τήν ἐκδοσιν αὐτήν σέ ἀληθινό «μετερίζι» πίστεως και ἀγωνιστικῆς διαθέσεως.

Ὅμως, δέν ἔλλειψαν και οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες τήν ἐκδοσιν του περιοδικοῦ εἶχον ἀνάλabei ἄνθρωποι ἐντελῶς ἄσχετοι τόσο μέ τήν δημοσιογραφική και ἐκδοτική δεοντολογία, ὅσο και μέ τήν 'Εκκλησιολογική Δογματική και Κανονική τάξη, μέ ἀποτελεσμα οἱ κολακίες τους, ἡ ἔλλειψις πνευματικότητος και ἡ ἔμμεση και ἄμεση φθορά τῆς Πίστεως και τῆς Παραδόσεως πού ἐβγαίναν μέσα ἀπό τίς σελίδες του, νά τό ὀδηγήσουν (τό περιοδικό) σέ ἀνυποληψία και σέ τεράστια κυκλοφοριακή πτώση.

Η «**ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» πέρασε, ὅπως προεί-

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ο διακεκριμένος τηλεπαρουσιαστής και δημοσιογράφος Μάκης Τριανταφυλλόπουλος ἀπό τόν τηλεοπτικό σταθμό του «ΣΚΑΪ», παρουσίασε τήν γνωστή υπόθεση του Νεκταρίου Τζήμα, ἐνός καθηρημένου Κληρικοῦ, πού κατόρθωσε μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα ν' ἀπασχολήσει τό Πανελλήνιον διασύροντας τήν πραγματική ἐννοια του 'Ορθοδόξου Μοναχισμοῦ.

Νεαρά παιδιά, χωρίς σύνει, λογική, ζήλον και ἐπίγνωσιν, πνευματικό ἥθος και χριστιανικές ἀρετές, ἐνιάχθησαν μέσα σ' ἐλάχιστο χρονικό διάστημα στήν «ὀμάδα» Τζήμα, ἡ ὁποία στήν πράξι ἀπέδειξε και ἐνώπιον ἐκατονιάδων χιλιάδων τηλεθεατῶν, ὅτι ὅλα τά κοσμικόφρονα ἐπαγγέλματα θά μπορούσε νά ἐξασκήσει ἐκτός ἀπό τό ἱερό λειούργημα του 'Ορθοδόξου Μοναχισμοῦ.

Καλογέρια ξεσκούφωτα, μέ ἀλογουρές πεσμένες στούς ὤμους καθ' ὁμοίωσιν τῶν ἀπανταχοῦ μηχανόβιων καφενόβιων τεμπελχανάδων, μέ... ἱ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

παμε, από πολλές φάσεις. Δεν επιθυμούμε και δεν επιτρέπεται να κρίνουμε ή μεις πρόσωπα. Έντοπιζομε, όμως, όπως έχουμε υποχρέωση, τις αδυναμίες που πρέπει να εκλείψουν ώστε να καταστή το Περιοδικό αυτό, το **ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ** της Έκκλησίας μας και ο γνήσιος εκφραστής των θέσεων του Ίερού ήμων αγώνος που θα άπληχτη τις αρχές της Ορθόδοξου Πίστεώς μας και δεν θα ασχοληθεί με... μικροπολιτικές, με... ίντριγκες και... παρασυναγωγές.

Έτσι, χωρίς διάθεση προβολής ή κατηγορίας υπέρ ή εναντίον κάποιων, νομίζομε ότι «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**», κάνει ένα νέο ξεκίνημα, μέσα από το οποίο θα δοθεί ένα **ΤΕΡΑΣΤΙΟ**, ένα εξαιρετικά **ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ** μήνυμα. Το αγωνιστικό μήνυμα της **ΑΓΑΠΗΣ** και της **ΕΝΟΤΗΤΟΣ** της **ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**.

Η λαίλαπα, η κατάρα, τό... σαράκι της διαιρέσεως και της διασπάσεως πρέπει να κτυπηθεί... κατακέφαλα.

Τό «μικρόν ποιμνιον» πρέπει να λυτρωθεί από τά μέχρι σήμερα σφάλματα, πρέπει να ανορθωθεί έξ απόψεως ήθικου και αγωνιστικότητας και να καταστή ισχυρό και μία πραγματική έπαλξις εναντίον της παναιρέσεως του οικουμενισμού.

Στό ξεκίνημα της προσπάθειας αυτής του Περιοδικού μας, επισημαίνεται ότι δεν πρέπει να δίδωμε σημασία στα όσα μικρά, ταπεινά, ευτελή και ανθρώπινα μᾶς χωρίζουν, αλλά να εντοπίσωμε και να στηριχθώμεν στα όσα μείζονα και από του Θεού προερχόμενα σημεία, τά οποία μᾶς θέλουν ήνωμένους ως μίαν γροθιάν..!

Όλα τά μέλη των Γνησίων Ορθοδόξων ... «παρατάξεων»,

πρέπει να κατανοήσουν ότι: **Μία** είναι η Έκκλησία μας, **ένας** ο αγώνας μας και **μία** η πίστις των Πατέρων μας την οποίαν πρέπει, αντί πάσης θυσίας να προστατεύσωμεν από την κατάρα του οικουμενισμού που μᾶς έρριψε ο τρισκατάρατος πάπας!! Αυτός είναι ο κοινός μας έχθρος.. Όχι ο «προσωπικός» μας έχθρος (τέτοιοι έχθροί δεν χωρούν σε ορθόδοξες καρδιές), αλλά ο έχθρος της Πίστεώς μας.

Ο αντίχριστος, υπό την μορφήν του οικουμενισμού, μᾶς κτυπά την πόρτα. Ετοιμάζει την τελικήν του, σφοδρή επίθεση, με τά, πάσης φύσεως, μίσθαρνα όργανά του. Η δημιουργία... «νεωτεριστικών» τάσεων μέσα στην Έκκλησία και στην Πίστη μας, η προσπάθεια εισβολής της... μουσικής, της καταργήσεως των ράσων, της αντικανονικής κουράς των ιερωμένων, της καταργήσεως του γενίου και της αντικαταστάσεώς του από τό... «μουσι» η από τό έντελώς... ξυρισμένο πρόσωπο των... ιερέων, της καταργήσεως των λαδοκάντηλων που αντικαθίστανται σταδιακώς με... ήλεκτρονικούς λαμπτήρες, όλα αυτά και άλλα πολλά και σοβαρά πρέπει να μᾶς έχουν διαρκώς σέ συναγερμό και σέ ένωτικούς ρυθμούς.

Εκείνα που μᾶς χωρίζουν, όσο πολλά και σοβαρά και εάν είναι, **είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ανάξια λόγου** **έφ' όσον η αγάπη για τον Κύριόν μας και την Έκκλησίαν Του είναι μεγαλύτερη από τους έγωϊσμούς, τις φιλοδοξίες, την φιλοχρηματία μας, την μανία για κατάκτηση... τίτλων και θέσεων και όλα αυτά τά γήινα και φθαρτά!..**

Ουδείς δικαιούται να θεωρή τον έαυτόν του ως Σωτήρα, αλάνθαστο, παντογνώστη κ.ά.

Όποιος κάνει αυτό τό λάθος, θεωρεί τον έαυτόν του συγγενή

του πάπα και του... Βαρθολομαίου!..

Όποιοι μαζί με δύο-τρεις ακόμα... «ξεφουρνίζουν» από τά... μαγειριά τους νέους... «επισκόπους», εγκληματούν και γίνονται με αυτήν τους την πράξη αίτιοι μεγάλων δοκιμασιών για την Έκκλησία μας. Ουδείς, δικαιούται να διασαλεύη την τάξιν και μέ... έτοιμολικές ενέργειες, αυθαίρετες και αντικανονικές να ανατρέπη την ιεραρχία έπειδή... έτοι του άρέσει!..

Και προσοχή! Μιλήσαμε για **ΕΝΟΤΗΤΑ** και τό έννοούμε πλήρως. Όμως, πρέπει να προσέξωμεν να μήν κάνωμε δεκτούς εκείνους που εκ του πονηρού προστρέχουν στην Έκκλησίαν μας.

Οί καθαιρεθέντες από την κρατούσα Έκκλησία για **ΗΘΙΚΑ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ** (έφ' όσον η καθαιρέσεις δεν έγινε έξ αιτίας της προσχωρήσεως των στην Γνησία Ορθοδοξίαν, πράγμα που απαιτεί ένδελεχη και πολύ προσεκτική εξέταση), οί άχειροτόνητοι και χίλιες δύο άλλες κατηγορίες μη άξίων απόμων, δεν μπορούν να αίτούνται την **ΕΝΟΤΗΤΑ** και να προσπαθούν να καταστρέψουν εκ των έσω τό οίκοδόμημα της Έκκλησίας μας.

Όμως, **ΚΑΘΕ** κρίσις θα γίνεται κατά την τάξιν και την ιεραρχικήν διαδικασίαν και όχι... αυθαίρετως με έκδικητικήν διάθεσιν ή... πολιτικάντικη άνεκτικότητα!..

Αυτά ως αρχή. Ελπίζομε στον Πανάγαθο Θεό ότι, όλα θα πάνε καλά και «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» θα πάρη και θα ακολουθήση τον δρόμο που της άρμόζει!..

Άρχιμανδρίτης
Ευθύμιος Μπαρδάκας

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛ. 1

ἀγγελικά σχήματα^α πάνω από τὰ ζωστικά νά κάνουν επιδεικτική τήν παρουσία τους καί μέ λεξιλόγιο, χειρονομίες, φτυσίματα κ.ἄ. ἐπιπέδου λαχαναγορᾶς καί βάλε, ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Μοναχισμός τίς ἡμέρες μας ὑστερεῖ σέ ποιότητα, κάτι πού οἱ θεμελιωταί τοῦ Κοινοβιακοῦ Συστήματος Ἀντώνιοι, Παχώμιοι κ.λπ. εἶχον σαφέστατα προεπισημάνει· καί τοῦτο βεβαίως ὀφείλεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ σύγχρονοι Γερωντάδες ἀντλοῦν... πνευματική δύναμι καί ψευδεπίγραφη ἀγιωσύνη, ἀπό τήν ποσότητα τῶν ὑποτακτικῶν καί ὄχι ἀπό τήν ἐκλεκτή ποιότητά τους. Ἦδη ἀπό καιροῦ ἡ Γεροντομανία ἐν εἶδει λοιμικῆς νόσου ἔχει πλήξει ἀνεπανόρθωτα τίς Ἱ. Μονές τοῦ Ἁθῶνος, ὅπου οἱ περισσότεροι τῶν καθηγουμένων αὐτο-κομπάζουν γιά τόν ἀριθμό τῆς συνοδίας τους καί τὰ πανεπιστημιακά πτυχεῖα τῶν ὑποτακτικῶν τους, ἀδιαφορώντας ἂν οἱ Μοναχοί αὐτοί συγκεντρώνουν τὰ προσόντα καί τίς ἀρετές πού ἀπαιτεῖ τό ἀγγελικό τους σχῆμα.

Δέν θά ἐπεκταθοῦμε στήν υπόθεσι Τζήμα καί τίς ἀρνητικές ἐπιπτώσεις πού ἔχει γιά τόν Μοναχισμό καί ἰδιαίτερα γιά τόν Ἱερόν Ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ., πού συνθηθίζουν νά καπνλεύονται, ὅσοι γιά διαφόρους λόγους δέν μποροῦν νά σταδιοδρομήσουν ἐπαγγελματικά στήν Κρατοῦσα Ἐκκλησία.

Θά σαθοῦμε σέ δύο εὐχάριστες ἐκπλήξεις. Στήν εὐσυνειδησία τοῦ Μάκη Τριανταφυλλόπουλου καί στήν ἀριστη παρουσία τοῦ Σεβ./τάτου Πειραιῶς Βικεντίου.

Ὁ ἐκλεκτός δημοσιογράφος χωρίς νά ἔχει ἰδιαίτερες ἐκκλησιαστικές γνώσεις, ἐκράτησε τήν ἐκπομπή του σέ ὑψηλά ἐπίπεδα, ἐπιτυχάνοντας νά κατευνάσῃ τό δικαιολογημένο ἕως ἑνα βαθμό μένος τῶν γονέων, νά στηλιτεύσῃ τήν ἀπαράδεκτη συμπεριφορά

τῶν ρασοφόρων τοῦ Τζήμα καί ν' ἀποδοκιμάσει τήν ἀχαρακτήριστη στάσι τοῦ παρευρεθέντος Οἰκουμενιστῆ Ἀρη Πανώτη καί τοῦ τηλεοπτικοῦ... ἀστέρος Ἰωάννη Χατζηφώτη... ὅστις ἐπὶ τῷ ἀκούσμαι τῆς προσελεύσεως Βικεντίου ἀνεχώρησε ἐκνευρισμένος μετὰ τοῦ ὁμόφρονός του, ἀρνούμενος νά διαλεχθῇ με τόν Σεβ. Πειραιῶς, παρ' ὅλον ὅτι συζητᾷ καί ἐπανάληψιν καί εὐχαρίστως, ὅπως τοῦ ὑπενθύμισε ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος μέ ὅλα τὰ εἶδη τῶν θρησκευομένων καί κοινωνικῶν στρωμάτων, ἕως καί αὐτῶν τῶν ὁμοφυλοφίλων καί ιραβεσί!

Ἡ παρουσία τοῦ Σεβ./τάτου ἦταν μία ἐκπληξίς πρώτου μεγέθους, διότι μέ τίς σύντομες καί περιεκτικές σέ πνευματικότητα ἀπαντήσεις πού ἔδιδε πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, κατάρθωσε ὄχι μόνο νά κερδίσει τίς καλές ἐντυπώσεις τῶν παρευρεθέντων ἀλλά καί ν' ἀποσπάσει τίς ἐπιδοκομασίες ὅλου τοῦ Πανελληνίου, θρησκευομένων καί μή, οἱ ὁποῖοι γιά πρώτη φορά ἴσως ἐβλεπαν ἕναν Παλαιονμερολογίτη Ἱεράρχη, νά τοποθετῇ τό θέμα τοῦ Μοναχισμοῦ στίς χριστιανικές του βάσεις καί νά ἐξυψώσῃ τόν Ἱερό Ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ. στίς πραγματικές του διαστάσεις.

Ἡ «Φ.Ο.» συχαίρει τόν Σεβ./τάτον Πειραιῶς καί τόν πρωτοσύγκελό του π. Γερόντιον Λουδάρον διά τήν ἐπιτυχή συμμετοχή τους, ὅ ἀυτὴ τήν ἄκρως ἐνδιαφέρουσα διά τόν Ἀγῶνα μας, τηλεοπτική ἐκπομπή, πού σημειωτέον ὄχι μόνον κατέρριψε κάθε προηγούμενο ρεκόρ θεαματικότητας, ἀλλά καί ἀπέσπασε τήν γενικήν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ Πανελληνίου.

^αΤὰ ἀγγελικά σχήματα εἴθισται νά τὰ φοροῦν οἱ Μοναχοί στίς Λειτουργίες καί λοιπές Ἱεροτελεστίες καί ἐξάπαντες ὅταν φοροῦν ἐπάνω ἀπὸ αὐτὰ τό κοντάκι καί τό ἐξώρασον, τὰ ὁποῖα κρύπτουν τό Σχῆμα.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὑπὸ Κων/νου Κατσαγώνη

Η Ἐκκλησία εἶναι τό πολύτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ στήν ἀνθρωπότητα. Ὁ Κύριος τήν ἴδρυνε γιά νά φέρῃ στόν κόσμο τήν βασιλεία, τήν δικαιοσύνη καί κυρίως τήν ἀγάπη τοῦ πέμψαντος αὐτόν Οὐρανίου Πατρός.

Ὅταν αὐτή ἡ Ἐκκλησία (Κλῆρος καί Λαός) ζεῖ καί κινεῖται σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε ἡ ἐπιρροή της στόν κόσμο καθίσταται ζωογόνος καί εὐεργετική. Ὅταν ὅμως ἡ Ἐκκλησία συμβιδάζεται μέ τήν ὕλη καί κοσμικοποιεῖται, τότε χρειάζεται ἡ ἐπέμβασις τοῦ Θεοῦ, ἔτσι ὥστε νά ἐπανέλθῃ στόν φυσικό της προορισμό.

Αὐτό συντελεῖται ταχύτερα ὅταν οἱ Χριστιανοί ταπεινώνονται ἀπό τίς πρώτες δοκιμασίες πού δέχονται καί ἐπιστρέφουν εὐλαχινά στόν κύριο μετανοημένοι γιά ὅσα ἄτοπα καί ἀπρεπῆ διέπραξαν.

Ἡ πνευματική αὐτή ἀφύπνισι παρέχει τή δυνατότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας μας, ἐνῶ ταυτόχρονα οἱ συνάνθρωποί μας παραδειγματιζόμενοι ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ ἔργα μας, ἀρχίζουν καί αὐτοί νά μάς μιμοῦνται καί ἔτσι τό πνευματικό ὄφελος εἶναι τεράστιο καί ὁμολογουμένως ἀνυπολόγιστο.

Στήν ἐποχή πού ζοῦμε, ἐπειδή οἱ πνευματικές ἀνάγκες εἶναι πολλές, ὁ Κλῆρος ὀφείλει νά δραστηριοποιηθεῖ καί νά προσπαθήσῃ ν' ἀνταποκριθεῖ σ' ὅλα τὰ ὑπαρκτά προβλήματα τοῦ κόσμου πού ζητοῦν λύσι καί θεραπεία. Ὁ Ἱ. Κλῆρος, δηλαδή, νά βοηθᾷ ἐὺλογῶν καί ἀγιάζων τό ποίμνιον καί αὐτό μέ πνεῦμα πραότητος καί ταπεινοφροσύνης ν' ἀπολαμβάνει τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Ἡ πνευματικότητα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινωνίας μέ κορμό τήν συνοχή καί τήν ἀγάπη κλήρου καί λαοῦ, συμπερασματικῶς μπορούμε νά τονίσουμε ὅτι ἔχει σάν τελικό ἀποτέλεσμα τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας καί τήν ἀντίληψιν τοῦ ἀληθινοῦ προορισμοῦ μας ἐπάνω σ' αὐτή τήν ζωή, πού εἶναι τό πέρασμα γιά τήν ἄλλη ζωή, τήν ἄλυπο καί αἰώνια.

ΑΝΕΜΟΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ ΠΝΕΕΙ ΣΤΟ «ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ» ΤΑΜΕΙΟ

Οπως είχαμε σημειώσει στο προηγούμενο τεύχος της «Φ.Ο.», οι ραγδαίες εξελίξεις στο «Γενικό Έκκλησιαστικό Ταμείο» (πρώην Φιλόπτωχο) άρχισαν ν' αποδίδουν τούς πρώτους καρπούς.

Στό πρώτο μόλις Διοικητικό Συμβούλιο υπό την νέα σύνθεσή του απεφασίσθη ή έγγραφη 127 νέων μελών, ικανών νά προσφέρουν τās πολυτίμους υπηρεσίας των στον ευρύτερο χώρο της δοκιμαζόμενης Έκκλησίας μας, αλλά και ειδικότερα στο Ταμείο του Ίερού Αγώνος. Στά επόμενα Συμβούλια ανατέθηκαν αρμοδιότητες σέ μέλη του Σωματείου καί συγκεκριμένα στην συντακτική επιτροπή της «Φ.Ο.» συμπεριλήφθη ό Αρχιμ. Εύθύμιος Μπαρδάκας, τό Μέγαρο του Τσακού άνετέθη στό μέλος του Δ.Σ. Δημ. Χατζή, ενώ τās νομικές υποθέσεις χειρίζεται ό π. Νικόδημος Χριστοδουλόπουλος, έκ παραλλήλου μέ την οικονομική αναδιοργάνωσιν.

Παράλληλα, τό Σωματεϊόν μας άσχολήθηκε μέ τās προσφάτους «χειροτονίας», πού έτέλεσαν από τίς 22-25/4/96 (Ν.Η.) οι πρώην Έπίσκοποι Θεσ/νίκης Εύθύμιος Όρφανός καί Φθιώτιδος Καλλίνικος Χανιώτης, σέ τέσσερα από τά μέλη του, ήτοι τούς Ίερομονάχους Μακάριον Καμβακίδην, Άνθιμον Καραμήτρον,

Χριστόφορον Άγγελόπουλον καί Άμβρόσιον Νικηφορίδην.

Όμοφώνως τό Δ.Σ. έναρμονίσθηκε μέ την υπ. αριθμ. 72/16-29.4.96 άπόφασιν της Ίερās Συνόδου, διά της οποίας οι μέν λάθρα της Ίερās Συνόδου χειροτονήσαντες Εύθύμιος Όρφανός καί Καλλίνικος Χανιώτης απέκόπησαν έκ του Σώματος της Έκκλησίας των Γ.Ο.Χ. Έλλάδος (Κάνιγγος 32), αί δέ χειροτονίαί των εκρίθησαν άνυπόστατοι καί άκυροι.

Ούτω, τό Δ.Σ. του Ταμείου μας, όμοφώνως άπεφάσισε νά κληθούν εις άπολογίαν σέ πρώτη φάσι:

α) Οί ήγέται του νέου πραξικοπήματος Εύθύμιος Όρφανός καί Καλλίνικος Χανιώτης.

β) Οί συμμετασχόνες άμεσα στό πραξικόπημα Κληρικοί.

γ) Οί Ίερείς καί Ίερομόναχοι πού ακολουθούν τούς νεοπραξικοπηματίες.

δ) Οί λαϊκοί πού επικοινωνούν πνευματικώς μαζί τους, καίτοι οι τελευταίοι είχαν ενημερωθεί διά της υπ. αριθμ. 144/1-3-1996 Συνοδικής Έγκυκλίου, πού δημοσιεύθηκε στην «Φ.Ο.» (Νο 879, σελ. 2,3) καί τούς είχε συστηθεί ν' αποδοκίμασουν την «σκανδαλοποιόν ξυνωρίδα», δηλαδή τούς πρώην Μητροπολίτας Εύθύμιον Όρφανόν καί Καλλίνικον Χανιώτη, καί

ε) Οί άνήκοντες Κληρικοί καί λαϊκοί στην παράταξιν του καθηρημένου ψευδο-αρχιεπισκόπου Μαξίμου Βαλιανάτου.

Είς τās τρείς πρόσ άπολογίαν κλήσεις πού έλαβον 34 εις τό σύνολον μέλη του Σωματείου μας, οι 19 τόν αριθμόν, έχοντες επικεφαλής τούς Εύθύμιον Όρφανόν καί Καλλίνικον Χανιώτην, απέστειλαν έξώδικον στίς 20-5-1996 (Ν.Η.), διαμαρτυρόμενοι ότι αί κλήσεις πρόσ άπολογίαν πού τούς έστάλησαν ήσαν άσαφείς, άναιτιολόγητοι, άόριστοι καί άβάσιμοι.

Οί εύσεβείς άναγνώσται της «Φ.Ο.» θά έχουν την δυνατότητα νά παρακολουθήσουν στην συνέχεια την άπάντησιν του Σωματείου μας στά 19 έξωδίκως διαμαρτυρόμενα καί ήδη διαγεγραμμένα μέλη του, καθώς καί την τελευταίαν Έγκύκλιον καί τās επιστολάς πού έστάλησαν πρόσ ενημέρωσιν του Ποιμνίου μας άφ' ενός, άφ' έτέρου στούς έσχάτους δημιουργήσαντες τό τραγικόν πλήγμα στον χώρο της μαρτυρικής Έκκλησίας μας, πρώην Μητροπολίτας Εύθύμιον Όρφανόν καί Καλλίνικον Χανιώτην.

Νά σημειωθή, τέλος, ότι την θέσιν του Άντιπροέδρου στό Διοικητικό Συμβούλιο ύστερα από την διαγραφή του Εύθυμιου Όρφανου κατέλαβε ό πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Σμυράκης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

*Ανεγνωρισμένον Σωματεῖον

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΤΗΛ. 3628-280

ΑΘΗΝΑΙ

*Αριθ. Πρωτ.. 1295

*Αθήναι 27 Μαΐου 1996

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπό 20ης Μαΐου ἐξωδίκου ἐπιστολῆς σας ἀπαντῶμεν τὰ ἑξῆς:

1. Γνωρίζατε καλῶς διὰ ποίους λόγους ἐκλήθητε εἰς ἀπολογία, δεδομένου ὅτι αἱ αὐθαίρετοι χειροτονίαι τεσσάρων νέων «Ἐπισκόπων», εἰς τὰς ὁποίας προέδρουν τὴν 22-25/4/1995 οἱ πνευματικοὶ ἡγέται ὑμῶν, πρῶτον Θεοφάνης Εὐθύμιος καὶ πρῶτον Θεομακοῦ Καλλίνικος, καὶ τὰς ὁποίας ἀπεδέχθητε ὡς κανονικὰς ὑμεῖς οἱ ὑπόλοιποι 17 τὸν ἀριθμὸν κλητευθέντες, Ἱερεῖς τε καὶ λαϊκοί, (οἱ μὲν Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, οἱ δὲ λαϊκοὶ συμπροσευχόμενοι) ἦσαν ἀφ' ἐνὸς ἀντικανονικαὶ ὡς διενεργηθεῖσαι ὑπὸ δύο ἀποκοπέντων - ἐκπτώτων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρῶτον Μητροπολιτῶν ἦτοι, τῶν κ.κ. Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ καὶ Καλλινίκου Χανιώτου (ἀποφασίς Ἱ. Συνόδου 69/29.2.96-72/16/1996), ἀφ' ἑτέρου ἐκρίθησαν καὶ ἀνυπόστατοι. (ἀποφασίς Ἱ. Συνόδου 72/16.4.96).

2. Γνωρίζατε ὡσαύτως ὅτι διὰ τῶν ἀντικανονικῶν αὐτῶν, ἐξ ἀπόψεως ἱεροκανονικῆς, «χειροτονιῶν», εὐθέως μὲν παρεβιάσθησαν αἱ χριστιανικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἡμετέρου Σωματείου καὶ γενικώτερον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Κανίγγος 32 (ἄρθρον Καταστατικοῦ 10 § γ), κατὰ πλάγιον δὲ πλὴν σαφῆ τρόπον, προσεβλήθη ὑφ' ὑμῶν τὸ πνευματικὸν κῦρος τοῦ Προεδρείου τοῦ Δ.Σ., τοῦ ὁποίου τὰ μέλη τυγχάνουσι καὶ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (ἄρθρον 10 § γ).

3. Κρίναμε σκόπιμον τὰς ἐξωφθάλμους αὐτὰς ἐκκλησιαστικὰς παρανομίας σας, πού κατεσκανδάλισαν τὰς συνειδήσεις τοῦ χριστοπυνύμου πληρώματος, νὰ μὴ σᾶς τὰς θέσωμεν ἀναλυτικῶς ὑπ' ὅπιν εἰς τὰς ἀποσταλείσας ὑφ' ἡμῶν κλήσεις διὰ δύο λόγους:

α) διότι εἵχατε ἀντιληφθεῖ τοὺς σοβαροτάτους λόγους, δι' οὓς τρεῖς ἐκλήθητε καὶ

β) διότι ἡ ἀναλυτικὴ εἰς τὰς κλητεύσεις περιγραφὴ τῶν διαφορετικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα διέπραξαν αἱ «χειροτονήσαντες», οἱ «χειροτονηθέντες» καὶ οἱ ἀποδεχθέντες τὰς παρανόμους καὶ ἀνυπόστατους αὐτὰς χειροτονίας ἱερεῖς τε καὶ λαϊκοί, ἐνδέχεται νὰ διαρρεύσῃ εἰς τοὺς καταδοκοῦντας νὰ πλήξουν τὸ πνευματικὸν κῦρος τοῦ «Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ γενικώτερον αὐτό τῆς Ἐκκλησίας μας.

4. Τὴν 9ην Μαΐου 1996 καὶ πρὶν τὸ Δ.Σ. συνεδριάσῃ, προσήλθεν ὁ πρὸς ἀπολογία διὰ δευτέραν φορὰν κλητευθεὶς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ., πρῶτον Θεοφάνης Εὐθύμιος Ὁρφανός, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ παρεκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Προέδρου Σεβ/τάτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου, παρόντος καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Δ.Σ. Σεβ/τάτου Εὐδοίας κ. Ἰουστίνου.

Πρὶν τὸ Δ.Σ. ἀρχίσῃ τὰς διεργασίας του, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τὸ μέλος τοῦ Σωματείου Μοναχὸς Νικόδημος Χριστοδουλόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐνημέρωσε τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὸν κ. Ταμίαν τοῦ Δ.Σ., ὅτι διὰ δύο πολὺ σοβαροὺς λόγους δὲν δύνανται νὰ

συνεδριάσουν μετά του κ. 'Αντιπροέδρου Εὐθυμίου 'Ορφανού.

α) διότι εἶχε κριθεῖ ἐκπτωτος ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁμοφώνως καὶ ἐπομένως δέν ἐδύνατο νά συμπροσευχηθῇ καὶ νά συναποφασίσῃ μετά τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ. διὰ θέματα πνευματικά ἀφορῶντα τό «Γενικόν Ταμεῖον» τῆς Ἐκκλησίας μας καί

β) διότι πρωτίστως ὀφείλε ν' ἀπολογηθῇ διὰ τὰς ἀντικανονικάς χειροτονίας εἰς τὰς ὁποίας προέβη μετά τοῦ ὁμόφρονός του κ. Καλλινίκου Χανιώτου, (διό καί ἐκλήθησαν εἰς ἀπολογία), αἵτινες προσβάλλουν τόσον τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὅσον καί αὐτό τοῦ Σωματείου μας. (ἄρθρον 10 § γ)

Ὁ κ. 'Αντιπρόεδρος εἰς τὰς εὐθείας κατηγορίας τοῦ μέλους τοῦ Σωματείου μας π. Νικοδήμου οὐδέν ἀντίειπεν, ὁ δέ κ. Πρόεδρος συστήσας ψυχραιμίαν εἰς τόν Μοναχόν, ἀνέμενε συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ καί τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Δ.Σ. διὰ ν' ἀποφασίσουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Τό Δ.Σ., εὐθύς ὡς συνήλθεν νομίμως ἀπεφάσισεν (ἀπόφαισις 78/9.5.1996) διὰ τοὺς προαναφερομένους λόγους νά ἐκβάλῃ τῆς αἰθούσης τόν κ. 'Αντιπρόεδρον Εὐθύμιον 'Ορφανόν καί νά τοῦ συστήσῃ ν' ἀναμένῃ δι' ὀλίγον ἵνα ἀπολογηθῇ.

Ὁ κ. 'Αντιπρόεδρος συσκεφθεὶς ἔξωθεν τῆς αἰθούσης μετά τοῦ παρευρισκομένου δικηγόρου κ. Χρήστου Βένη, ἐδήλωσεν ὅτι θά ὑποβάλλῃ εἰς τό Δ.Σ., ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς τρίτης κλητεύσεως, ὡς τό καταστατικόν ὁρίζει, ἀπολογητικόν ὑπόμνημα.

Ἀντί τούτου συναπέστειλε μετά τῶν 18 συνοδοιπορούντων αὐτῷ, τήν ἀπό 20ην Μαΐου ἐξώδικον ἐπιστολήν, ἐν γνώσει ὑποκρινόμενος καί συγκαλύπτων, οὕτω τοὺς ὑπολοίπους, ὡς δῆθεν ἀγνοῶν (ἀγνοοῦντες) τοὺς λόγους, δι' οὓς ἅπαντες μετ' αὐτοῦ ἐκαλοῦντο πρὸς ἀπολογία.

5. Ὁ π. Καλλίνικος Θεοδοσίου καί ὁ κ. Μπινιάρης οὐδόλως ἔχουν παραιτηθεῖ τῶν θέσεών των, ὡς ἐκ ψευδοῦς πληροφορήσεως σημειώνετε εἰς τήν ἐξώδικόν σας καί ἐπομένως οὐδεὶς λόγος ἀντικαταστάσεώς των ὑφίσταται.

6. Τέλος τό Δ.Σ. τοῦ ἡμετέρου Σωματείου σταθμίσαν δέοντως τοὺς σοβαροὺς λόγους, δι' οὓς ἐκλήθητε εἰς ἀπολογία καί διαπιστώσαν τήν διὰ τρίτην φοράν ἀπροθυμίαν σας εἰς τό νά δώσετε τὰς ἀπαραιτήτους ἐξηγήσεις διὰ τήν ἐκνομον ἐξ ἀπόψεως ἐκκλησιαστικῆς καί πνευματικῆς συμπεριφορὰν σας πρὸς τό Σωματεῖον μας καί τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος γενικώτερον, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τήν διαγραφὴν σας ἐκ τοῦ «ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» Κάνιγγος 32 - Ἀθῆναι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 10§ γ τοῦ Καταστατικοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ο ΧΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΟΣ 32 ΛΟΤΗΔΙΑ 106 82

ΤΗΛ. 36 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 147
ΔΙΕΚ.

ΛΟΤΗΔΙΑ 17/36-4

1996

Π Ρ Ο Σ

τόν πρώην Μητροπολίτην Φθιώτιδος κ. Καλλίνικον

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ. ἀριθμ. 72/16-29.4.1996 συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποκοπή σας ἐκ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, αἱ δὲ ὑφ' ὑμῶν τελεσθεῖσαι χειροτονίαι Ἐπισκόπων, ὡς λάθρα τῆς Ἱ. Συνόδου διενεργούμεναι, ἐκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς ἄκυροι καὶ ἀνυπόστατοι.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Γερμανίας
Ἀρχιμ. Γερώντιος Λουδάρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΟΣ 32 ΛΟΤΗΔΙΑ 106 82

ΤΗΛ. 36 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 148
ΔΙΕΚ.

ΛΟΤΗΔΙΑ 17/36-4

1996

Π Ρ Ο Σ

τόν πρώην Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιον

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 69/29.2.1996 συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου ἀπεφασίσθη ἡ ἐκπτώσις σας ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσ/νίκης, ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασιν, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 72/16-29.4.1996 συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποκοπή σας ἐκ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, αἱ δὲ ὑφ' ὑμῶν τελεσθεῖσαι χειροτονίαι Ἐπισκόπων, ὡς λάθρα τῆς Ἱ. Συνόδου διενεργούμεναι, ἐκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς ἄκυροι καὶ ἀνυπόστατοι.

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Γερμανίας
Ἀρχιμ. Γερώντιος Λουδάρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82

ΤΗΛ. 36 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 149
ΔΙΕΚ.

ΑΘΗΝΑΙ 17/30-4-

1996

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣΠΡΟΣ τόν Ἱερόν Κλήρον
καί τό Χριστεπώνυμον πλήρωμαΤίμιον Πρεσβυτέριον,
Ὅσιώτατοι Πατέρες,
Λαε τοῦ Θεοῦ ἀγαπητέ καί περιούσιε,

Διά τῆς παρούσης δηλὸν ποιούμεν εἰς τὸν εὐσεβῆ Κλήρον καί τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, Κανιγγος 32 Ἀθῆναι, ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος συνελθοῦσα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τὴν 16/29.4.1996, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποκόψη ἐκ τοῦ Σώματός της τοὺς πρώην Μητροπολίτας Θεσ/νίκης Εὐθύμιον Ὁρφανόν καί Φθιώτιδος Καλλίνικον Χανιώτην καί θεωρήσῃ τὰς γενομένας ὑπ' αὐτῶν πραξικοπηματικὰς χειροτονίας Ἐπισκόπων ὡς ἀνυποστάτους καί ἀκύρους.

Ὅθεν σᾶς καλοῦμεν ἐκ νέου διὰ τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου, ὡς καί διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 144/1 Μαρτίου 1996 εἵχομεν καθηκόντως πράξει, ὅπως οὐδεμίαν πνευματικὴν κοινωσίαν ἔχητε μετὰ τῶν ἀποκοπέντων πρώην Μητροπολιτῶν Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ καί Καλλινίκου Χανιώτου καί ἀποδοκιμάσητε μετ' ἀγανακτήσεως τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας πραξικοπηματικὰς χειροτονίας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι πάντας ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν
διάπυροι πρὸς Κύριον εὐχέται

Ἡ Ἱερά Σύνοδος

ὁ Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιος Προεδρεύων
ὁ Χίου Στέφανος
ὁ Ἀττικῆς Ἀντώνιος
ὁ Ἀμερικῆς Παΐσιος
ὁ Εὐρίπου Ἰουστίνος
ὁ Πειραιῶς Βικέντιος

ὁ Αρχιεπίσκοπος

Αρχιμ. Γερώντιος Λαυδάρου

ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΣ... ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

Υπό π. Αντωνίου Γεωργαντά

Πάλιν... **Καλλιόπιος** μαίνεται από τόν «**Ορθόδοξο Παρατηρητή**», ακόλουθόντας κατά γράμμα τόν συνάδελφό του - διευθυντή του επίσημου δημοσιογραφικού ὀργάνου τῆς Χρυσοστομικῆς παρατάξεως «**Εκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος**».

Στόν τελευταῖο «Παρατηρητή»... κατακεραυνώνει τούς πάντες, πιστούς κληρικούς καί λαϊκοὺς πού ἀνήκουν στίς διάφορες «ψευδοεκκλησίες», φθάνοντας στό σημείο ν' ἀπειλήσει μ' ἐπιτίμια Μαθηταϊκῆς παραφροσύνης, ὅσους «μολύνονται» μέ μυστηριακή ἢ ἄλλη ἐκκλησιαστική ἐπικοινωνία σ' αὐτές τίς «ψευδοεκκλησίες».

Ὡστε «ψευδοεκκλησίες» ὅλες συλλήβδην κύριε Καλλιόπιε;

Ἔχετε τήν δυνατότητα σκέψεως ἢ αὐτή εὐρίσκεται εἰς τόν ἐγκέφαλόν σας ἐν τρικυμῶδη καταστάσει, γήρατος γάρ ἔνεκεν; Πολλά ἔχω νά σᾶς γράψω, ἀλλά ὁ κῶρος τῆς «Φωνῆς» εἶναι περιωρισμένος, διό ἐπιφυλάσσομαι νά σᾶς ἀπαντήσω ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καί σέ εἰδικό φυλλάδιο πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν εὐσεβῶν πιστῶν τοῦ Πατρῖου ἑορτολογίου. Τώρα, ὅμως, θέλω νά σᾶς θέσω τρία ἐρωτήματα μέ σκοπὸ νά διαφωτίσω μόνον τὰ μέλη τῆς παρατάξεώς σας, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι Γ.Ο.Χ. ἔχουν γνωρίσει πολὺ καλά τὸ πολυτάραχο καί κακόδοξο ἐκκλησιαστικὸ σας παρελθόν.

1) Αὐτὰ πού γράφεις Δέσποτα, τὰ γνωρίζει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος καί οἱ ὑπόλοιποι συνάδελφοί σου; Ἡ μήπως ἀποτελοῦν ἐκκλησιολογικὲς παρακρούσεις τοῦ κογκλαβίου... τριῶν ἀνθρώπων;

2) Εἶσαι βέβαιος κ. Καλλιόπιε, πὺς τούς... ἀσπίλους Ναοὺς σας δέν τούς βεβηλώνουν οἱ... αἰρετικοὶ Νεομερολογίτες καί τὸ σύνολο τῶν ἀρχιε-

ρέων καί ἱερέων τῆς «ἐκκλησίας» σας μέ τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο δέν ἐξυπηρετεῖ μυστηριακῶς τούς «αἰρετικούς»;

Ἄν κατέβης ἀπὸ τόν ὑψηλὸ θρόνον σου, μήπως δέν θά διαπιστώσεις ὅτι μέσα στίς ἐκκλησίες πού ἔχεις «κατακτήσει», μία σημαντικὴ μερίδα ἐκκλησιαζομένων προέρχεται ἀπὸ τούς... αἰρετικούς Νεομερολογίτες;

3) Σημειώνεις σ' ἓνα σημεῖο τῆς φυλλάδος σου: «**Γι' αὐτὸ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀρνεῖται νά ἔχει οἰανδήποτε συζήτηση γιὰ ἔνωση μαζί τους**» («Ορθόδ. Παρατηρητής» Μάιος-Ἰουνίος 1996, σελ. 39).

Μάλιστα... Πανιερώτατε Μητροπολίτα Πενταπόλεως καί πάσης γῆς Αἰγύπτου, Γαλαξειδίου, Καμαρῶν Αἰγιαλείας, Ἀν. Μακεδονίας καί Θράκης!.. Λέτε τῆς «Ἐκκλησίας» μας!

Ποιᾶς ἀπ' ὅλες;

α) Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μαθηαίου πού ἦσατε διάκος;

β) Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Φλωρίνης πού γίναιτε ἱερεὺς;

γ) Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κουλούρη πού χρισθήκατε πρωτονοτάριος;

δ) Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Τόμπρου πού ἦσατε Μέγας Ἀρχιμανδρίτης καί τὴν ὁδηγήσατε σπὴν Ἀμερικὴ γιὰ νά λάβῃ κανονικότητα;

ε) Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Αὐξεντίου;

στ) Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Καλλίου πού γίναιτε Πενταπόλεως; (ξέρετε ἀλήθεια κατὰ πού πέφτει ἡ Πεντάπολις;)

ζ) Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ μακαρίτου Γεροντίου, πού ἀπὸ μοναχὸ σᾶς ξαναδέχθηκε σπὴν Κάνιγγο (αὐτὴν πού ὑβρίζατε κοπρῶνα ἀπὸ τοὺς «ΦΥΛΑΚΕΣ») σάν Δεσπότη;

η) Ἡ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου, πού σᾶς ἔκανε δογ-

μάτῃ νά δογματίζετε ὡς ἄλλος πάπας, πὺς ὅλοι ἐκτὸς Σατωβριάνδου εἶναι αἰρετικοὶ καί τούς πέμπετε στό πῦρ τὸ ἐξώτερον;

Μάθε λοιπόν κ. Καλλιόπιε ὅτι ἡ Κάνιγγο 32 κάθε ἡμέρα πού περνάει καθαρίζει ἀπὸ τὴν κόπρην πού ἄφησαν πίσω τους, ὅσοι ἐργάστησαν γιὰ νά τὴν ἐκμεταλλεθοῦν καί νά τὴν διασύρουν καί ὁσονοῦπω μέ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ θά λειτουργεῖ μέ διαφάνεια καί καθαρότητα.

Μέ ἀκμαῖον, λοιπόν, φρόνημα καί ὑψηλοὺς στόχους, ἡ Κάνιγγο 32 καλεῖ στό πλευρὸ τῆς ὁδοῦ τούς εὐσεβεῖς καί γνησίους Ὁρθόδοξους Χριστιανούς, πού πιστεύουν στὸν ἀγῶνα καί τιμοῦν τὴν μνήμη τοῦ Μεγάλου Ἱεράρχου, ἀειμνήστου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου.

Τούς καλεῖ νά προσέλθουν ὡς στρατιῶται Χριστοῦ, Κληρικοὶ καί λαϊκοί, ἐφ' ᾧ ἕκαστος ἐτάχθη. Αἰρετικοὶ Εἰκονομάχοι, μακρακισαί, κόλακες, κηφῆνες καί δεσποτομανεῖς δέν ἔχουν θέσι στὸν Ἱερό Ἀγῶνα. Ἀπὸ τὰ χεῖλη τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ἐξέρχονται κατάρες σ' αὐτοὺς τούς κληρικούς πού ἐπιζητοῦν ἀγωνιωδῶς τὸ Ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα, καθ' ὃν χρόνον, δεκάδες Ἱεροὶ Ναοὶ τοῦ Ἀγῶνος εἶναι κλειστοὶ ἐλλεῖπει Ἱερέων!

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὸς κόσμος μέ τὴ σωστὴ ἐνημέρωσιν ἔχει ἀρχίσει ν' ἀφυπνίζεται καί πίσω ἀπὸ τὰ παχειὰ λόγια τῶν ἀναξίων ἡγετῶν του, καί πίσω ἀπὸ τίς ἀντίχριστες καί αἰρετικὲς φυλλάδες τους, ἀναγνωρίζει πὺς εὐκόλα τούς ἀγύρτες, τοὺς χριστέμπορους, τοὺς διεστραμμένους καί τοὺς τυχοδιώκτες, πού δέν ἔχουν θέσι μέσα σπὴν ἁγιασμένη Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

Ὅσο γιὰ σένα κ. Καλλιόπιε θά τὰ ξαναποῦμε καιροῦ δοθέντος!..

ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΪΟΥ Γ' ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΧΜΕΤ⁽¹⁾

Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,
Ἀχμέτ βοήσας πάμμεγα στέφος δέχη.

Αχμέτ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς κατήγετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο δέ ἀσεβής ἐκ γονέων, μετερχόμενος τὴν τέχνην τοῦ γραφέως τοῦ δευτεροδάρη (ἀρχιλογοιστοῦ), ἐπεκαλεῖτο δὲ Πάτ Σουρούνης. Οὗτος δὲν εἶχε σύζυγο, ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν ἐκείνης ἐκράτει, κατὰ τὸν νόμον τῶν Ὁθωμανῶν, αἰχμάλωτον τινα ἐκ Ρωσσίας, πλησίον δὲ τούτου ἔζη καὶ ἄλλη αἰχμάλωτος ἐκ Ρωσσίας, ὡς δούλη αὐτοῦ, γραῖα. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ γυναῖκες ἦσαν εὐσεβεῖς. Ἡ γραῖα λοιπὸν αὐτῇ μετέβαινε κατὰ τὰς ἐροτάς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Χριστιανῶν, λαμβάνουσα δὲ ἀντίδωρον ἔδιδε καὶ εἰς τὴν νέαν, ἥτις τὸ ἔτρωγε, τῆς ἔφερε δὲ καὶ τὸ ἁγίασμα τὸ ὁποῖον ἔπινεν αὐτῇ.

Ὅταν δὲ συνέβαινε τοῦτο καὶ εὐρίσκετο πλησίον τῆς ὁ Ἀχμέτ, ἡσθάνετο ὠραιότατην εὐωδίαν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ στόματός της. Ἠρώτησεν ὅθεν αὐτὴν τί τρώγει μερικὰς φορές καὶ τὸ στόμα αὐτῆς εὐωδίαζε τόσο ὠραία. Αὕτη δὲ, μὴ γνωρίζουσα τὸ γινόμενον, ἔλεγεν, ὅτι τίποτε δὲν ἔφαγεν. Οὗτος ὁμως ἐπέμενε νὰ ἐρωτᾷ διὰ νὰ μάθῃ. Διηγήθη λοιπὸν αὕτη εἰς αὐτόν, ὅτι ἄλλο τι δὲν ἔτρωγεν εἰ μὴ μόνον ἄρτον ἡγιασμένον παρὰ τῶν Ἱερέων, τὸν ὁποῖον ἔφερεν εἰς αὐτὴν ἡ γραῖα, ὅταν ἐπέστρεφεν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Ἀχμέτ τότε ἡσθάνθη πόθον νὰ ἰδῇ κατὰ ποῖον τρόπον λαμβάνουσιν οἱ Χριστιανοὶ τὸν ἄρτον ὡς καὶ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν. Ἐνδυθεὶς λοιπὸν ὅπως ἐνεδύνοντο οἱ Χριστιανοί, μετέβη εἰς τὴν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ μεγάλην Ἐκκλησίαν ὅπου καὶ παρηκολούθησε τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Ὁ δὲ Δεσπότης τοῦ παντός, ὁ γιγνώσκων τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸ πρῶτον θαύμα

προσέθεσε καὶ δεῦτερον καὶ οὕτως ὠδήγησεν αὐτόν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Εὐρισκόμενος δηλαδὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἶδε τὸν Ἱερέα, ἐνῷ ὠδεύετο πρὸς τὴν ὠραίαν πύλην, ὑψωμένον ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ ὁλόφωτον, εἶδε δὲ καὶ τὸν Πατριάρχην, ὅταν ἠυλόγει τὸν λαόν, νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὰ δάκτυλά του ἀκτίνες φωτός, αἱ ὁποῖαι ἐφώτιζον τὰς κεφαλὰς τῶν Χριστιανῶν, ἐνῷ ὁμως αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτός προσέπιπτον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ὅλων τῶν Χριστιανῶν, δὲν ἐφώτιζον τὴν ἰδικήν του. Τοῦτο ποιήσας δύο καὶ τρεῖς φορές, ἔβλεπεν τὸ ἴδιον.

Πιστεύσας λοιπὸν ὁ μακάριος, ἄνευ δισταγμοῦ, ἐκάλεσε τὸν Ἱερέα, ὅστις καὶ τὸν ἀνεγέννησε διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ οὕτω παρέμενεν ἐπ' ἀρετὸν καιρὸν κρυφίως Χριστιανός. Ὅτε δὲ εἰς μίαν συνάθροισιν συνεζήτουν οἱ μεγιστάνες περὶ τοῦ τί εἶναι τὸ μεγαλύτερον εἰς τὸν κόσμον, ἠρώτησαν καὶ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἀχμέτ ἐφώναξεν, ὅσον ἡδύνατο, ὅτι μεγαλύτερον ὅλων εἶναι ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Ὁμολογήσας δὲ πάραυτα τὸν ἑαυτόν του ὡς Χριστιανόν, ἤλεγξε μετὰ παρηγορίας τὸ ψεῦδος τῆς πλάνης τῶν Μωαμεθανῶν καὶ οὕτως ἀπέλαβε τὸν μαρτυρικὸν στέφανον ἀποτιμηθεὶς τὴν κεφαλὴν διὰ προσταγῆς τοῦ ἄρχοντος κατὰ τὴν γ' (3ην) Μαΐου τοῦ ἔτους αχπῶ (1682) εἰς τόπον καλούμενον Κεαπχανέ Μπαξέ. Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ μακάριον τέλος τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀχμέτ.

(1) Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ συγγραφέν παρ' ἀνωνύμου, περισυνελέγη ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ κατεχωρήθη εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέν «Νέον Μαρτυρολόγιον».

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Νομίμως εκπροσωπούμενου
ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.
Σεβ/τάτου Μητροπολίτου
Γ.Ο.Χ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν.
Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΤΤΟΣ 32 -
Τ.Κ. 106.82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 3828280 - 3647365
- FAX: 3828280

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Σεβ/τάτος Χίου
κ. Στέφανος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Ἀρχ/της Εὐθύμιος
Μπαρδάκας
Ἀρχ/της Γερόνης
Λουδάρος
Μοναχὸς Νικόδημος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἑσωτερικοῦ:
Ἑτσία δραχμαὶ 1000
Ἑξωτερικοῦ: Ἑτσία
δολλάρια Ἀμερικῆς 50
Τιμὴ φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ -
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΣΤΙΑΒΗ Ε.Π.Ε - Γερανίου 7α
Ὁμόνοια ΤΗΛ.: 5241112

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 1996 - ΕΤΟΣ ΜΣΤ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 880 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. -- Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑ

ΜΗΝΥΜΑ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΡΧ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΜΠΑΡΔΑΚΑ

Τό περιοδικό «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**», είναι τό 'Ορθόδοξο έντυπο τό όποιο επί 46 έτη, κάλυψε δημοσιογραφικώς τά γεγονότα καί τίς εξέλιξεις στόν χώρο του ιεροῦ μας 'Αγώνος.

Στά 46 αὐτά χρόνια, στίς σελίδες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητος ὅλα τά γεγονότα τά όποια σημάδεψαν καί εξακολουθοῦν νά σημαδεύουν τήν 'Εκκλησία μας, μέ ὅλες τίς δραματικές καί καθοριστικές τους πτυχές.

Βεβαίως, ὅπως συμβαίνει μέ κάθε ἀνθρώπινο δημιούργημα, ἀναλόγως μέ τά άτομα τά όποια ἀπετέλουν ἐκάστοτε τό «ἐπιτελεῖο» τῆς ἐκδόσεώς του, τό περιοδικόν ἦταν ἄλλοτε ἀριστο, ἄλλοτε μέτριο καί ἄλλοτε κακό, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τούς τομεῖς τῆς ἀντικειμενικότητος, τῆς ὁρθῆς ἐνημερώσεως ἀλλά κυρίως στόν τομέα τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ συμφέροντος τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ καί

μόνον! Τά μεγάλα πνευματικά ἀναστήματα τῆς 'Εκκλησίας μας δέν ἔλειψαν (δόξα τῷ Θεῷ) ἀπό τίς στήλες του καί μέ τήν γραμματική ἀλλά καί τήν δογματική των μόρφωσιν καί καλλιέργειαν ἀνέδειξαν τήν ἐκδοσιν αὐτήν σέ ἀληθινό «μετερίζι» πίστεως καί ἀγωνιστικῆς διαθέσεως.

Ὅμως, δέν ἔλειψαν καί οἱ περιπτώσεις κατά τίς όποῖες τήν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ εἶχον ἀνάλabei ἄνθρωποι ἐντελῶς ἀσχετοί τόσο μέ τήν δημοσιογραφική καί ἐκδοτική δεοντολογία, ὅσο καί μέ τήν 'Εκκλησιολογική Δογματική καί Κανονική τάξη, μέ ἀποτελεσμα οἱ κολακίες τους, ἡ ἔλλειψις πνευματικότητος καί ἡ ἔμμεση καί ἄμεση φθορά τῆς Πίστεως καί τῆς Παραδόσεως πού ἐδγαιναν μέσα ἀπό τίς σελίδες του, νά τό οδηγήσουν (τό περιοδικό) σέ ἀνυποληψία καί σέ τεράστια κυκλοφοριακή πτώση.

Η «**ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» πέρασε, ὅπως προεῖ-

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ο διακεκριμένος τηλεπαρουσιαστής καί δημοσιογράφος Μάκης Τριανταφυλλόπουλος ἀπό τόν τηλεοπτικό σταθμό τοῦ «ΣΚΑΪ», παρουσίασε τήν γνωστή υπόθεση τοῦ Νεκταρίου Τζήμα, ενός καθηρημένου Κληρικοῦ, πού κατόρθωσε μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα ν' ἀπασχολήσει τό Πανελλήνιον διασύροντας τήν πραγματική ἔννοια τοῦ 'Ορθοδόξου Μοναχισμοῦ.

Νεαρά παιδιά, χωρίς σύνεσι, λογική, ζήλον καί ἐπίγνωσιν, πνευματικό ἥθος καί χρισπανικές ἀρετές, ἐντάχθησαν μέσα σ' ἐλάχιστο χρονικό διάστημα στήν «όμάδα» Τζήμα, ἡ όποία σπὴν πράξι ἀπέδειξε καί ἐνώπιον ἐκατοντάδων χιλιάδων τηλεθεατῶν, ὅτι ὅλα τά κοσμικόφρονα ἐπαγγέλματα θά μπορούσε νά ἐξασκήσει ἐκτός ἀπό τό ἱερό λειτούργημα τοῦ 'Ορθοδόξου Μοναχισμοῦ.

Καλογέρια ξεσκούφωτα, μέ ἀλογουρές πεσμένες σιούς ὤμους καθ' ὁμοίωσιν τῶν ἀπανταχοῦ μηχανόβιων-καφενόβιων τεμπελχανάδων, μέ... ἰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

παμε, από πολλές φάσεις. Δέν επιθυμούμε καί δέν επιτρέπεται νά κρίνωμε ήμεις πρόσωπα. Έντοπίζομε, όμως, όπως έχομε υποχρέωσι, τίς αδυναμίες πού πρέπει νά εκλείψουν ώστε νά καταστή τό Περιοδικό αυτό, τό **ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ** τής Έκκλησίας μας καί ὁ γνήσιος εκφραστής τών θέσεων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος πού θά ἀπηχῇ τίς ἀρχές τής Ὁρθόδοξου Πίστεώς μας καί δέν θά ἀσχολῇται μέ... μικροπολιτικές, μέ... ἰντριγκες καί... παρασυναγωγές.

Ἔτοι, χωρίς διάθεση προδολῆς ἢ κατηγορίας ὑπέρ ἢ ἐναντίον κάποιων, νομίζομε ὅτι «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**», κάνει ἕνα νέο ξεκίνημα, μέσα ἀπό τό ὁποῖο δγαίνει ἕνα **ΤΕΡΑΣΤΙΟ**, ἕνα ἐξαιρετικά **ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ** μήνυμα. Τό ἀγωνιστικό μήνυμα τής **ΑΓΑΠΗΣ** καί τής **ΕΝΟΤΗΤΟΣ** τής **ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**.

Ἡ λαίλαπα, ἡ κατάρα, τό... σαράκι τής διαιρέσεως καί τής διασπάσεως πρέπει νά κτυπηθῇ... κατακέφαλα.

Τό «μικρόν ποίμνιον» πρέπει νά λυτρωθῇ ἀπό τά μέχρι σήμερον σφάλματα, πρέπει νά ἀνορθωθῇ ἐξ ἀπόψεως ἡθικοῦ καί ἀγωνιστικότητος καί νά καταστή ἰσχυρό καί μιᾷ πραγματική ἐπαλξίς ἐναντίον τής παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ.

Στό ξεκίνημα τής προσπάθειας αὐτῆς τοῦ Περιοδικοῦ μας, ἐπισημαίνεται ὅτι δέν πρέπει νά δίδωμεν σημασία στά ὅσα μικρά, ταπεινά, εὐτελῆ καί ἀνθρώπινα μᾶς χωρίζουν, ἀλλά νά ἐντοπίσωμεν καί νά στηριχθῶμεν στά ὅσα μείζονα καί ἀπό τοῦ Θεοῦ προερχόμενα σημεῖα, τά ὁποῖα μᾶς θέλουν ἡνωμένους ὡς μίαν γροθιάν...!

Ὅλα τά μέλη τών Γνησίων Ὁρθοδόξων ... «παράταξεν»,

πρέπει νά κατανοήσουν ὅτι: **Μία** εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας, **ένας** ὁ ἀγώνας μας καί **μία** ἡ πίστις τών Πατέρων μας τήν ὁποίαν πρέπει, ἀντί πάσης θυσίας νά προστατεύσωμεν ἀπό τήν κατάραν τοῦ οἰκουμενισμοῦ πού μᾶς ἐρριψε ὁ τρισκατάρατος πάπας!! Αὐτός εἶναι ὁ κοινός μας ἐχθρός.. Ὁχι ὁ «προσωπικός» μας ἐχθρός (τέτοιτοι ἐχθροί δέν χωροῦν σέ ὀρθόδοξες καρδιές), ἀλλά ὁ ἐχθρός τής Πίστεώς μας.

Ὁ ἀντίχριστος, ὑπό τήν μορφήν τοῦ οἰκουμενισμοῦ, μᾶς κτυπᾷ τήν πόρτα. Ἐτοιμάζει τήν τελικήν του, σφοδρῇ ἐπίθεση, μέ τά, πάσης φύσεως, μίσθαρνα ὄργανά του. Ἡ δημιουργία... «νεωτεριστικῶν» τάσεων μέσα στήν Ἐκκλησία καί στήν Πίστη μας, ἡ προσπάθεια εἰσβολῆς τῆς... μουσικῆς, τῆς καταργήσεως τών ράσων, τῆς ἀντικανονικῆς κουράς τών ἱερωμένων, τῆς καταργήσεως τοῦ γενίου καί τῆς ἀντικαταστάσεώς του ἀπό τό... «μουσι» ἢ ἀπό τό ἐντελῶς... ξυρισμένο πρόσωπο τῶν... ἱερέων, τῆς καταργήσεως τῶν λαδοκάντηλων πού ἀντικαθίστανται σταδιακῶς μέ... ἡλεκτρονικούς λαμπτήρες, ὅλα αὐτά καί ἄλλα πολλά καί σοβαρά πρέπει νά μᾶς ἔχουν διαρκῶς σέ συναγερμό καί σέ ἐνωτικούς ρυθμούς.

Ἐκεῖνα πού μᾶς χωρίζουν, ὅσο πολλά καί σοβαρά καί ἐάν εἶναι, **εἶναι ΕΝΤΕΛΩΣ ἀνάξια λόγου ἐφ' ὅσον ἡ ἀγάπη γιά τόν Κύριόν μας καί τήν Ἐκκλησίαν Του εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τούς ἐγωϊσμούς, τίς φιλοδοξίες, τήν φιλοχρηματία μας, τήν μανία γιά κατάκτηση... τίτλων καί θέσεων καί ὅλα αὐτά τά γήινα καί φθαρτά!..**

Οὐδεῖς δικαιούται νά θεωρῇ τόν ἑαυτόν του ὡς Σωτήρα, ἀλάνθαστο, παντογνώστη κ.ἄ.

Ὅποιος κάνει αὐτό τό λάθος, θεωρεῖ τόν ἑαυτόν του συγγενῇ

τοῦ πάπα καί τοῦ... Βαρθολομαίου!..

Ὅποιοι μαζί μέ δύο-τρεῖς ἀκόμα... «ξεφουρνίζουν» ἀπό τά... μαγειριά τους νέους... «επισκόπους», ἐγκληματοῦν καί γίνονται μέ αὐτήν τους τήν πράξη αἵτιοι μεγάλων δοκιμασιῶν γιά τήν Ἐκκλησία μας. Οὐδεῖς, δικαιούται νά διασαλεύῃ τήν τάξιν καί μέ... ἐπιθετικές ἐνέργειες, αὐθαίρετες καί ἀντικανονικές νά ἀνατρέπῃ τήν ἱεραρχία ἐπειδή... ἔτοι τοῦ ἀρέσει!..

Καί προσοχή! Μιλήσαμε γιά **ΕΝΟΤΗΤΑ** καί τό ἐννοοῦμε πλήρως. Ὅμως, πρέπει νά προσέξωμεν νά μήν κάνωμε δεκτούς ἐκείνους πού ἐκ τοῦ πονηροῦ προστρέχουν στήν Ἐκκλησίαν μας.

Οἱ καθαιρεθέντες ἀπό τήν κρατοῦσα Ἐκκλησία γιά **ΗΘΙΚΑ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ** (ἐφ' ὅσον ἡ καθαιρέσεις δέν ἔγινε ἐξ αἰτίας τῆς προσχωρήσεως των στήν Γνησία Ὁρθοδοξίαν, πρᾶγμα πού ἀπαιτεῖ ἐνδελεχῇ καί πολύ προσεκτικῇ ἐξέτασιν), οἱ ἀχειροτόνητοι καί χίλιες δύο ἄλλες κατηγορίες μὴ ἀξίων ἀτόμων, δέν μποροῦν νά αἰτοῦνται τήν **ΕΝΟΤΗΤΑ** καί νά προσπαθοῦν νά καταστρέψουν ἐκ τῶν ἔσω τό οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅμως, **ΚΑΘΕ** κρίσις θά γίνεταί κατά τήν τάξιν καί τήν ἱεραρχικήν διαδικασίαν καί ὄχι... αὐθαρέτως μέ ἐκδικητικὴν διάθεσιν ἢ... πολιτικάντικη ἀνεκτικότητά!..

Αὐτά ὡς ἀρχή. Ἐλπίζομε στόν Πανάγαθο Θεό ὅτι, ὅλα θά πάνε καλά καί «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» θά πάρῃ καί θά ἀκολουθήσῃ τόν δρόμο πού τῆς ἀρμόζει!..

Ἀρχιμανδρίτης
Εὐθύμιος Μπαρδάκας

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛ. 1

ἀγγελικά σχήματα* πάνω από τὰ ζωστικά νά κάνουν επιδεικτική τήν παρουσία τους καί μέ λεξιλόγιο, χειρονομίες, φτυσίματα κ.ά. ἐπιπέδου λαχαναγοράς καί βάλε, ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Μοναχισμός τίς ἡμέρες μας ὑστερεῖ σέ ποιότητα, κάτι πού οἱ θεμελιωταί τοῦ Κοινοβιακοῦ Συστήματος Ἀντώνιοι, Παχώμιοι κ.λπ. εἶχον σαφέστατα προεπισημάνει· καί τοῦτο βεβαίως ὀφείλεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ σύγχρονοι Γεροντάδες ἀντλοῦν... πνευματική δύναμι καί ψευδεπίγραφη ἀγιωσύνη, ἀπό τήν ποσότητα τῶν ὑποτακτικῶν καί ὄχι ἀπό τήν ἐκλεκτή ποιότητά τους. Ἦδη ἀπό καιροῦ ἡ Γεροντομανία ἐν εἶδει λοιμικῆς νόσου ἔχει πλήξει ἀνεπανόρθωτα τίς Ἱ. Μονές τοῦ Ἁθῶνος, ὅπου οἱ περισσότεροι τῶν καθηγουμένων αὐτο-κομπάζουν γιά τόν ἀριθμό τῆς συνοδίας τους καί τὰ πανεπιστημιακά πτυχεῖα τῶν ὑποτακτικῶν τους, ἀδιαφορώντας ἄν οἱ Μοναχοί αὐτοί συγκεντρώνουν τὰ προσόντα καί τίς ἀρετές πού ἀπαιτεῖ τό ἀγγελικό τους σχῆμα.

Δέν θά ἐπεκταθοῦμε σπὴν ὑπόθεσι Τζήμα καί τίς ἀρνητικές ἐπιπτώσεις πού ἔχει γιά τόν Μοναχισμό καί ἰδιαίτερα γιά τόν Ἱερόν Ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ., πού συνθηθίζουν νά καπηλεύονται, ὅσοι γιά διαφόρους λόγους δέν μποροῦν νά σταδιοδρομήσουν ἐπαγγελματικά σπὴν Κρατοῦσα Ἐκκλησία.

Θά σταθοῦμε σέ δύο εὐχάριστες ἐκπλήξεις. Στήν εὐσυνειδησία τοῦ Μάκη Τριανταφυλλόπουλου καί σπὴν ἄριστη παρουσία τοῦ Σεβ/τάτου Πειραιῶς Βικεντίου.

Ὁ ἐκλεκτός δημοσιογράφος χωρίς νά ἔχει ἰδιαίτερες ἐκκλησιαστικές γνώσεις, ἐκράτησε τήν ἐκπομπή του σέ ὑψηλά ἐπίπεδα, ἐπιτυχάνοντας νά κατευνάσῃ τό δικαιολογημένο ἕως ἑνα βαθμό μένος τῶν γονέων, νά σπληντεῦσῃ τήν ἀπαράδεκτη συμπεριφορά

τῶν ρασοφόρων τοῦ Τζήμα καί ν' ἀποδοκιμάσῃ τήν ἀχαρακτήριστη στάσι τοῦ παρευρεθέντος Οἰκουμενιστῆ Ἀρν Πανώτη καί τοῦ τηλεοπτικοῦ... ἀστέρος Ἰωάννη Χατζηφώτη... ὅστις ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς προσελεύσεως Βικεντίου ἀνεχώρησε ἐκνευρισμένος μετὰ τοῦ ὁμόφρονός του, ἀρνούμενος νά διαλεχθῇ με τόν Σεβ. Πειραιῶς, παρ' ὅλον ὅτι συζητᾷ κατ' ἐπανάληψιν καί εὐχαρίστως, ὅπως τοῦ ὑπενθύμισε ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος μέ ὅλα τὰ εἶδη τῶν θρησκευομένων καί κοινωνικῶν στρωμάτων, ἕως καί αὐτῶν τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τραβεστί!

Ἡ παρουσία τοῦ Σεβ/τάτου ἦταν μία ἐκπληξὶς πρώτου μεγέθους, διότι μέ τίς σύντομες καί περιεκτικές σέ πνευματικότητα ἀπαντήσεις πού ἔδιδε πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, κατάρθωσε ὄχι μόνο νά κερδίσει τίς καλές ἐντυπώσεις τῶν παρευρεθέντων ἀλλὰ καί ν' ἀποσπάσῃ τίς ἐπιδοκομασίες ὅλου τοῦ Πανελληνίου, θρησκευομένων καί μὴ, οἱ ὁποῖοι γιά πρώτη φορά ἴσως ἔβλεπαν ἕναν Παλαιομερολόγιον Ἱεράρχην, νά ἱσοθετῇ τό θέμα τοῦ Μοναχισμοῦ στίς χριστιανικές του βάσεις καί νά ἐξυψώσῃ τόν Ἱερό Ἀγῶνα τῶν Γ.Ο.Χ. στίς πραγματικές του διαστάσεις.

Ἡ «Φ.Ο.» συχαίρει τόν Σεβ/τάτον Πειραιῶς καί τόν πρωτοσύγκελό του π. Γερόντιον Λουδάρον διὰ τήν ἐπιτυχή συμμετοχή τους, ὅ αὐτὴ τὴν ἄκρως ἐνδιαφέρουσα διὰ τόν Ἀγῶνα μας, τηλεοπτικὴ ἐκπομπή, πού σημειωτέον ὄχι μόνον κατέρριψε κάθε προηγούμενο ρεκόρ θεαματικότητας, ἀλλὰ καί ἀπέσπασε τήν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ Πανελληνίου.

*Τὰ ἀγγελικά σχήματα εἴθισται νά τὰ φοροῦν οἱ Μοναχοί στίς Λειτουργίες καί λοιπές Ἱεροτελεστίες καί ἐξάπαντες ὅταν φοροῦν ἐπάνω ἀπὸ αὐτὰ τό κοντάκι καί τό ἐξώρασον, τὰ ὁποῖα κρύπτουν τό Σχῆμα.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὑπὸ Κων/νου Κατσαγώνη

Η Ἐκκλησία εἶναι τό πολύτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ σπὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ Κύριος τήν ἵδρυσεν γιά νά φέρῃ στὸν κόσμο τήν βασιλεία, τήν δικαιοσύνη καί κυρίως τήν ἀγάπη τοῦ πέμψαντος αὐτόν Οὐρανίου Πατρός.

Ὅταν αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία (Κλῆρος καί Λαός) ζεῖ καί κινεῖται σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε ἡ ἐπιρροή της στὸν κόσμο καθίσταται ζωογόνος καί εὐεργετική. Ὅταν ὅμως ἡ Ἐκκλησία συμβιβάζεται μέ τήν ὕλη καί κοσμικοποιεῖται, τότε χρειάζεται ἡ ἐπέμβασις τοῦ Θεοῦ, ἔτσι ὥστε νά ἐπανεέλθῃ στὸν φυσικὸ τῆς προορισμό.

Αὐτό συντελεῖται ταχύτερα ὅταν οἱ Χριστιανοὶ ταπεινώνονται ἀπὸ τίς πρώτες δοκιμασίες πού δέχονται καί ἐπιστρέφουν εὐλαβικά στὸν κύριο μετανοημένοι γιά ὅσα ἄτοπα καί ἀπρεπῆ διέπραξαν.

Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ ἀφύπνισι παρέχει τὴ δυνατότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας μας, ἐνῶ ταυτόχρονα οἱ συνάνθρωποι μας παραδειγματίζομενοι ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ ἔργα μας, ἀρχίζουν καί αὐτοὶ νά μᾶς μιμοῦνται καί ἔτσι τό πνευματικὸ ὄφελος εἶναι τεράστιο καί ὁμολογουμένως ἀνυπολόγιστο.

Στὴν ἐποχὴ πού ζοῦμε, ἐπειδὴ οἱ πνευματικὲς ἀνάγκες εἶναι πολλές, ὁ Κλῆρος ὀφείλει νά δραστηριοποιηθεῖ καί νά προσπαθῇ ν' ἀνταποκριθεῖ σ' ὅλα τὰ ὑπαρκτά προβλήματα τοῦ κόσμου πού ζητοῦν λύσι καί θεραπεία. Ὁ Ἱ. Κλῆρος, δηλαδή, νά δοθῇ εὐλογῶν καί ἀγιαζὼν τό ποίμνιον καί αὐτὸ μέ πνεῦμα πραότητος καί ταπεινοφροσύνης ν' ἀπολαμβάνει τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Ἡ πνευματικότητα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κοινωνίας μέ κορμὸ τήν συνοχή καί τήν ἀγάπη κλήρου καί λαοῦ, συμπερασματικῶς μπορούμε νά τονίσουμε ὅτι ἔχει σάν τελικὸ ἀποτέλεσμα τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας καί τήν ἀντίληψιν τοῦ ἀληθινοῦ προορισμοῦ μας ἐπάνω σ' αὐτὴ τὴν ζωὴ, πού εἶναι τό πέρασμα γιά τὴν ἄλλη ζωὴ, τὴν ἄλυπο καί αἰώνια.

Τό ἐκκλησιαστικό πρόβλημα ἀπό τό 1917 μέχρι σήμερα

Υπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου

Εἰς διάφορα ἐκδοθέντα φυλλάδια καί περιοδικά δημοσιευθέντα εἰς διαφόρους ἐφημερίδας, ἡ τότε Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν προσεπάθησε νά δικαιολογήσῃ τό πραξικόπημα τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἑορτολογίου διά πολλῶν ἀβασίμων, ἱστορικῶν ἀναληθειῶν καί γενικῶς σαθρῶν ἐπιχειρημάτων.

Τάς ἀσυστάτους ταύτας δικαιολογίας ἀνικροῦει. «Ἡ πραγματική ἀλήθεια περί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου» καί πᾶν ὅ,τι σχεπικόν ἐδημοσιεύθη ἔκτοτε πρός διαφώτισιν πάντων τῶν στερῶς ἐχομένων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί ἐμμενόντων εἰς τήν αὐστηράν τήρησιν τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν παραδόσεων αὐτῆς.

Δύο εἶναι κυρίως τά ζητήματα, τά ὁποῖα γεννῶνται ἐκ τοῦ πραξικοπήματος τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

α) Ποῖος εἶχε τήν πρωτοβουλία τῆς μεταβολῆς ταύτης; Ποῖος πρωτοσιاتیησεν διά μίαν μεταβολήν ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος τόσο ἀιώνων; Ὑπῆρξαν δέ σοβαροὶ λόγοι ἐπιβάλλοντες τοιαύτην αὐτόκλητον ἀνατροπὴν ἐκκλησιαστικὴν;

β) Τ' ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης μεταβολῆς εἶναι ἄραγε ἀσήματα καί μὴ σοβαρά ἢ μήπως εἶναι ὀλέθρια διά τήν ἐκκλησίαν καί τήν θρησκευτικότητα τῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν;

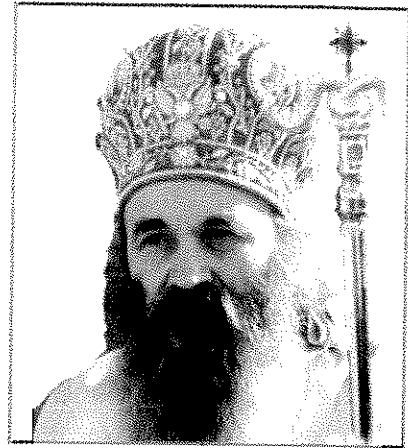
Ἐάν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξηναγκάσθῃ εἰς τήν τοιαύτην μεταβολήν καί ὑπέκυψῃ εἰς ἀνωτέραν βίαν, ἀσφαλῶς ἡ εὐθύνη τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου καί τῆς Ἱεραρχίας,

εἶναι ἐλαχίστη. Ἀλλά τότε εἶχε καί ἔχει καθήκον ἢ τε Ἀρχιεπισκοπὴ καί ἡ Ἱερά Σύνοδος καί ἡ Ἱεραρχία ἅμα ὡς ἤρθη ἡ ἐπ' αὐτῆς βία καί ὁ ἐξαναγκασμός, νά σπεύσῃ νά ἀποκαταστήσῃ ὅ,τι ἀνέτρεψεν, ἐάν ὅμως ἄνευ τινός βίας ἢ πιέσεως εἰσπηγῇ αὐτὴ τὴν μεταβολὴν καί μάλιστα ἄνευ ἀπαρατήτου ἀνάγκης, ἡ εὐθύνη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῆς Ἱεραρχίας ἐφ' ὅσον ἦτο ἐλευθέρα - εἶναι βαρυτάτη καί κολοσσιαία.

Ἐάν ἀφ' ἐτέρου τ' ἀποτελέσματα τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου εἶναι ἀσήμαντα καί μηδαμινὰ ἀπὸ ἀπόψεως πίστεως, θρησκείας καί ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης, ἐάν οὐδαμῶς προσκόπη καί οὐδεμίαν δύναται νά ἔχῃ συνέπειαν ἢ μεταβολὴ αὕτη, ἡ εὐθύνη τῶν σχόντων τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆς θά εἶναι ἐλαφροτέρα.

Ἀμφότερα τά ζητήματα ταῦτα πρέπει νά ἀναλύσωμεν.

Δέν θά ἐξετάσωμεν πῶς μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Πλαστήρα καί μετὰ τὴν ἐπαναστατικὴν δικαίῳ μεταβολὴν τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν καί τὴν εἰς αὐτὴν ἀνάρρησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, ἀνειράπη ὅλη ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησιαστικὴ τάξις καί συνεκλήθη ἐπαναστατικῶς δικαίῳ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος. Θά ἐξετάσωμεν μόνον τὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Τὴν 18 Ἀπριλίου 1923 εἶχε συνέλθει ἡ Ἱεραρχία. Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1923 ὁ Πλαστήρας εἶχεν εἰσαγάγει τὸ νέον πολιτικόν ἡμερολόγιον. Εἶχε δέ ἀρχίσει νά γίνεται λόγος περί συγκλήσεως ἐν

Κωνσταντινουπόλει τοῦ περίφημου «πανορθοδόξου Συνεδρίου», τό ὁποῖον ὡς θέμα συζητήσεως κύριον εἶχε τό ζήτημα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 18ην Ἀπριλίου 1923 ἐκλήθη πρωτοβουλία τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὁ ἀστρονόμος διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπίου κ. Αἰγινήτης, ἵνα ἀναπτύξῃ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως τὰ κατὰ τό ἡμερολόγιον, ὡς ἐάν τό ζήτημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου ἦτο ζήτημα ἀστρονομικόν καί ὡς ἐάν διὰ τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ δέν ἀπαιτεῖτο καμμία ἄλλη γνώσις πατερικὴ παρά μόνον ἀστρονομική.

Πλὴν τῆς προσκλήσεως τοῦ Αἰγινήτου ὁ Σεβασμιώτατος Ἀθηνῶν εἶχε τὴν πρωτοβουλία νά συντάξῃ μακρόν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν, ἀναπτύσσον το ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου καί καταλήγον εἰς τό ὅτι παρίσταται ἀνάγκη συμφωνίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πρὸς τό πολιτικόν ἡμερολόγιον. Ἐξηναγκάσθη παρά τινος ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος νά εἰσπηγῇ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου

εις τὴν Ἱεραρχίαν; Οὐχὶ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ εἶχε τὴν ἄσοφον αὐτὴν ἔμπνευσιν; Τί προσέθεσεν ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας, δὲν γνωρίζομεν. Ἀνακοίνωσεν ἄραγε ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἶχε τοιαύτην ἀξίωσιν; Δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἄς ἀφήσωμεν νὰ ὁμιλήσουν περὶ τούτου οἱ προσκληθέντες τότε Ἱεράρχαι. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἡ Ἱεραρχία δὲν ἀπεδέχθη ἀμέσως ὅπως γίνετο ἡ μεταβολὴ ὑπὸ μόνης τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐδέχθη μόνον ὅπως ἐφαρμοσθῇ τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφοῦ προηγουμένως συμφωνήσωσι πρὸς τοῦτο, τόσον τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅσον καὶ αἱ λοιπαὶ Ὁρθόδοξοι ἐκκλησίαι. Καὶ ἀπεφάσισεν ἡ Ἱεραρχία ὅπως τὴν γνώμην αὐτῆς ὑπὲρ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου διαβιβάσῃ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας εἴτε διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποστελλομένου ἵνα παρακαθίσῃ εἰς τὸ ἐν Κων/πόλει συγκληθισόμενον Πανορθόδοξον Συνέδριον, εἴτε διὰ «γραμμάτων».

Ἡ ὀριστικὴ λοιπὸν ἀπόφασις, ἔχει οὕτως: «Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίζει, ὅτι ἀποδέχεται τὸ συμπέρασμα τοῦ ὑπομνήματος τοῦ προέδρου αὐτῆς, καθ' ὃ εἰς τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον προστίθενται 13 ἡμέραι, χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ἀπολύτως τὸ Πασχάλιον. Ἐάν, ὅμως, συμβεῖ, ὥστε τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον νὰ λάβῃ ἀπόφασιν περὶ ἄλλοιᾶς λύσεως διὰ τὸν ἑορτισμὸν τοῦ Πάσχα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀποδέχεται αὐτήν».

Οὐδεμία ἀντίρρησης ἐτονίσθη ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος. Οὐδεμία ἀντίθετος γνώμη ἀνέπυχθη ὑπ' αὐτοῦ. Ἄμεσος ἀποδοχὴ πάσης μεταβολῆς καὶ αὐτοῦ ἀκόμῃ τοῦ Πασχαλίου!! Διότι, ἐκτός

τῆς ἄνω ἀποφάσεως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπέβαλε καὶ ἔκθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐλέγετο:

Ἑρώποσις Γ': Εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμισθῇ καὶ τὸ Πασχάλιον ἢ ἀρκεῖ μόνη ἡ προσαρμογὴ τῶν ἀκινήτων ἑορτῶν πρὸς τὰς ἀντιστοιχοὺς ἡμερομηνίας τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου;

Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ νέου ἡμερολογίου, διὰ τὰς ἀνάγκας τὰς βιοτικὰς ἢ προσαρμογῇ πρὸς τοῦτο καὶ δὴ ταχέως καὶ τοῦ ἑορτολογίου, ἀποβαίνει ἀναπόφευκτον. Ἄλλος λόγος ἐπὶ πλέον πρὸς ἄμεσον προσαρμογὴν καὶ τοῦ Πασχαλίου πού προεβάλετο ὑπὸ τῶν ἐκθρῶν τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ «μεγάλῃ ἠθικῇ σημασίᾳ καὶ ἐντύπωσιν ἣν θὰ παραγάγῃ εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἡ διὰ τῆς ἀβιάστου πρωτοβουλίας ταύτης προσέγγισις τῶν δύο Χριστιανικῶν κόσμων, τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν».

Εἶναι κατάφορος ἡ πρωτοβουλία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀλλὰ καὶ ἡ βία αὐτῆς νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐκκλησιαστικὴ μεταβολή.

Εἶναι κατάφορος καὶ ὁ πόθος αὐτῆς νὰ πρωτοστατήσῃ καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν ἀκόμῃ τοῦ Πασχαλίου ἵνα προσεγγίσῃ πρὸς τὴν Δύσιν ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία!!!

Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ ἀνάγκη τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὸ Νέον Ἡμερολόγιον καὶ τοῦ ἑορτολογίου; Διατί εἶναι ἀναπόφευκτος ἡ προσαρμογὴ; Διὰ τὰς ἀνάγκας τὰς βιοτικὰς ἔπρεπε νὰ κλημισθῇ ἐν αἰωνόβιον καθεστῶς τῆς Ἐκκλησίας κατωχυρωμένον διὰ κανόνων καὶ συνόδων καὶ ἱερῶν παραδόσεων; Ὅχι βέβαια. Δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ λόγος. Ὁ λόγος ὁ κύριος, ὁ οὐσιώδης ἦτο - καὶ δὲν ἀπεκρύβη ἀπὸ τὸ λεγόμενον «Πανορθόδοξον Συνέδριον» ἡ ἐντύπωσις ἥτις θὰ παρήγετο εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἡ ἐκ πρωτο-

βουλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσέγγισις αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Δύσεως. Ἐπρεπε νὰ φανῶμεν πεπολιτισμένοι καὶ χάριν αὐτῆς τῆς διαφημίσεως ἔπρεπε νὰ καταλύσωμεν τὸ αἰωνόβιον καθεστῶς τῆς Ἐκκλησίας! Ἐρπασκευκὸς καὶ ἐκκλησιαστικὸς λόγος οὐδεὶς ὑπῆρχεν. Λόγοι κοσμοπολιτικοὶ μόνον ὤθησαν νὰ διαιρέσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν!!

Δι' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς ταπεινοὺς λόγους ἔσπευδεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τοῦ «Πανορθόδοξου Συνεδρίου» τὴν μεταβολὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου. Παρ' ὅλον ὅτι ἐγνώριζεν ὅτι εἶχον κηρυχθῇ ἐναντίον τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, τὰ Πατριαρχεῖα Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ἀλεξανδρείας καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ρωσσίας, Σερβίας, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. Καὶ ἐπέμενε ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν εἰς τὴν μεταβολὴν καθ' ὃν χρόνον ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐπληγράφει:

«Συνταυτισμὸς τῶν Ὁρθοδόξων ἑορτῶν πρὸς τὰς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας κρίνεται ἀσύμφορος διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν»

Ἀλλὰ μήπως αὐτὸς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπεδέχθη ἐξ ἀρχῆς ἀνεπιφυλάκτως τὴν μεταρρύθμισιν; Πᾶν ἄλλο. Εἶχεν ἐκδηλώσει πολλοὺς ἐνδοιασμοὺς εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἡ μεταρρύθμισις τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ κάμωμεν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ σκανδαλισμὸν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα. Ἄς λαμβάνωμεν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν εἶναι τι ἀδιάφορον τὸ πῶς θὰ διατεθῶσιν αἱ μάζαι τῶν χριστιανῶν μας ἀπέναντι τῶν μεταρρυθμίσεων ἀποδεχόμενοι τὸ Γρηγοριανὸν σύστημα.

Συνεχίζεται

ΑΝΕΜΟΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ ΠΝΕΕΙ ΣΤΟ «ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ» ΤΑΜΕΙΟ

Οπως είχαμε σημειώσει στο προηγούμενο τεύχος της «Φ.Ο.», οι ραγδαίες εξελίξεις στο «Γενικό Έκκλησιαστικό Ταμείο» (πρώην Φιλόπτωχο) άρχισαν ν' αποδίδουν τούς πρώτους καρπούς.

Στό πρώτο μόλις Διοικητικό Συμβούλιο υπό την νέα σύνθεσή του άπεφασίσθη ή έγγραφη 127 νέων μελών, ικανών νά προσφέρουν τās πολυτίμους υπηρεσίας των στον εύρύτερο χώρο της δοκιμαζόμενης Έκκλησίας μας, αλλά και ειδικώτερα στό Ταμείο του Ίερού Αγώνος. Στά επόμενα Συμβούλια ανατέθηκαν αρμοδιότητες σέ μέλη του Σωματείου καί συγκεκριμένα στην συντακτική επιτροπή της «Φ.Ο.» συμπεριλήφθη ό Αρχιμ. Εύθύμιος Μπαρδάκας, τό Μέγαρο του Τσακού άνετέθη στό μέλος του Δ.Σ. Δημ. Χατζή, ένώ τās νομικάς ύποθέσεις χειρίζεται ό π. Νικόδημος Χριστοδουλόπουλος, έκ παραλλήλου μέ την οικονομική αναδιοργάνωση.

Παράλληλα, τό Σωματεϊόν μας άσχολήθηκε μέ τās προσφάτους «χειροτονίας», πού έτέλεσαν από τίς 22-25/4/96 (Ν.Η.) οι πρώην Έπίσκοποι Θεσ/νίκης Εύθύμιος Όρφανός καί Φθιώτιδος Καλλίνικος Χανιώτης, σέ τέσσερα από τά μέλη του, ήτοι τούς Ίερομονάχους Μακάριον Καβακίδη, Άνθιμον Καραμήτρον,

Χριστόφορον Άγγελόπουλον καί Άμβρόσιον Νικηφορίδη.

Όμοφώνως τό Δ.Σ. έναρμονίσθηκε μέ την ύπ. αριθμ. 72/16-29.4.96 άπόφασιν της Ίερās Συνόδου, διά της όποίας οι μέν λάθρα της Ίερās Συνόδου χειροτονήσαντες Εύθύμιος Όρφανός καί Καλλίνικος Χανιώτης άπεκόπησαν έκ του Σώματος της Έκκλησίας των Γ.Ο.Χ. Έλλάδος (Κάνιγγος 32), αί δέ χειροτονίαί των εκρίθησαν άνυπόστατοι καί άκυροι.

Ούτω, τό Δ.Σ. του Ταμείου μας, όμοφώνως άπεφάσισε νά κληθούν εις άπολογία νά πρώτη φάσι:

α) Οι ήγέται του νέου πραξικοπήματος Εύθύμιος Όρφανός καί Καλλίνικος Χανιώτης.

β) Οι συμμετασχόνες άμεσα στό πραξικόπημα Κληρικοί.

γ) Οι Ίερείς καί Ίερομόναχοι πού ακολουθούν τούς νεοπραξικοπηματίες.

δ) Οι λαϊκοί πού επικοινωνούν πνευματικώς μαζί τους, καίτοι οι τελευταίοι είχαν ενημερωθεί διά της ύπ. αριθμ. 144/1-3-1996 Συνοδικής Έγκυκλίου, πού δημοσιεύθηκε στην «Φ.Ο.» (Νο 879, σελ. 2,3) καί τούς είχε συστηθεί ν' άποδοκιμάσουν την «σκανδαλοποιόν ξυνωρίδα», δηλαδή τούς πρώην Μητροπολίτας Εύθύμιον Όρφανόν καί Καλλίνικον Χανιώτη, καί

ε) Οι άνήκοντες Κληρικοί καί λαϊκοί στην παράταξιν του καθηρημένου ψευδο-αρχιεπισκόπου Μαξίμου Βαλιάντου.

Εις τās τρεις πρός άπολογία νά κλήσεις πού έλαβον 34 εις τό σύνολον μέλη του Σωματείου μας, οι 19 τόν αριθμόν, έχοντες επικεφαλής τούς Εύθύμιον Όρφανόν καί Καλλίνικον Χανιώτην, άπέστειλαν έξώδικον στις 20-5-1996 (Ν.Η.), διαμαρτυρόμενοι ότι αί κλήσεις πρός άπολογία πού τούς έστάλησαν ήσαν άσαφείς, άναιτιολόγητοι, άόριστοι καί άβάσιμοι.

Οι εύσεβεϊς άναγνώσται της «Φ.Ο.» θά έχουν την δυνατότητα νά παρακολουθήσουν στην συνέχεια την άπάντησιν του Σωματείου μας στά 19 έξωδίκως διαμαρτυρόμενα καί ήδη διαγεγραμμένα μέλη του, καθώς καί την τελευταίαν Έγκύκλιον καί τās επιστολάς πού έστάλησαν πρός ένημέρωσιν του Ποιμνίου μας άφ' ενός, άφ' έτέρου στούς έσχάτους δημιουργήσαντες τό τραγικόν πλήγμα στον χώρο της μαρτυρικής Έκκλησίας μας, πρώην Μητροπολίτας Εύθύμιον Όρφανόν καί Καλλίνικον Χανιώτην.

Νά σημειωθή, τέλος, ότι την θέσιν του Άντιπροέδρου στό Διοικητικό Συμβούλιο ύστερα από την διαγραφή του Εύθυμιου Όρφανου κατέλαβε ό πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Σμυράκης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

*Ανεγνωρισμένον Σωματεῖον

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΤΗΛ. 3626-280

ΑΘΗΝΑΙ

*Αριθ. Πρωτ.. 1295

*Αθήναι 27 Μαΐου 1996

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπό 20ης Μαΐου ἐξωδίκου ἐπιστολῆς σας ἀπαντῶμεν τά ἑξῆς:

1. Γνωρίζατε καλῶς διὰ ποίους λόγους ἐκλήθητε εἰς ἀπολογία, δεδομένου ὅτι αἱ αὐθαίρεται χειροτονίαι τεσσάρων νέων «Ἐπισκόπων», εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν τὴν 22-25/4/1995 οἱ πνευματικοὶ ἡγέται ὑμῶν, πρώην Θεσ/νίκης Εὐθύμιος καὶ πρώην Θαυμακοῦ Καλλίνικος, καὶ τὰς ὁποίας ἀπεδέχθητε ὡς κανονικὰς ὑμεῖς οἱ ὑπόλοιποι 17 τὸν ἀριθμὸν κλητευθέντες, Ἱερεῖς τε καὶ λαϊκοί, (οἱ μὲν Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, οἱ δὲ λαϊκοὶ συμπροσευχόμενοι) ἦσαν ἀφ' ἐνός ἀντικανονικαί ὡς διενεργηθεῖσαι ὑπὸ δύο ἀποκοπέντων - ἐκπτώτων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρώην Μητροπολιτῶν ἦτοι, τῶν κ.κ. Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ καὶ Καλλινίκου Χανιώτου (ἀποφασίς Ἱ. Συνόδου 69/29.2.96-72/16/1996), ἀφ' ἑτέρου ἐκρίθησαν καὶ ἀνυπόστατοι. (ἀποφασίς Ἱ. Συνόδου 72/16.4.96).

2. Γνωρίζατε ὡσαύτως ὅτι διὰ τῶν ἀντικανονικῶν αὐτῶν, ἐξ ἀπόψεως ἱεροκανονικῆς, «χειροτονιῶν», εὐθέως μὲν παρεβιάσθησαν αἱ χοισπιανικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἡμετέρου Σωματείου καὶ γενικώτερον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Κανίγγος 32 (ἄρθρον Καταστατικοῦ 10 § γ), κατὰ πλάγιον δὲ πλήν σαφῆ τρόπον, προσεδόληθη ὑφ' ὑμῶν τὸ πνευματικὸν κῦρος τοῦ Προεδρείου τοῦ Δ.Σ., τοῦ ὁποίου τὰ μέλη τυγχάνουσι καὶ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (ἄρθρον 10 § γ).

3. Κρίναμε σκόπιμον τὰς ἐξωφθάλμους αὐτὰς ἐκκλησιαστικὰς παρανομίας σας, ποῦ κατεσκανδάλισαν τὰς συνειδήσεις τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, νά μὴ σᾶς τὰς θέσωμεν ἀναλυτικῶς ὑπ' ὅψιν εἰς τὰς ἀποσταλείσας ὑφ' ἡμῶν κλήσεις διὰ δύο λόγους:

α) διότι εἵχατε ἀντιληφθεῖ τοὺς σοβαροτάτους λόγους, δι' οὓς τρεῖς ἐκλήθητε καὶ

β) διότι ἡ ἀναλυτικὴ εἰς τὰς κλητεύσεις περιγραφὴ τῶν διαφορετικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα διέπραξαν οἱ «χειροτονήσαντες», οἱ «χειροδοτηθέντες» καὶ οἱ ἀποδεχθέντες τὰς παρανόμους καὶ ἀνυπόστατους αὐτὰς χειροτονίας ἱερεῖς τε καὶ λαϊκοί, ἐνδέχεται νά διαρρεύσῃ εἰς τοὺς καραδοκοῦντας νά πλήξουν τὸ πνευματικὸν κῦρος τοῦ «Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ γενικώτερον αὐτό τῆς Ἐκκλησίας μας.

4. Τὴν 9ην Μαΐου 1996 καὶ πρὶν τὸ Δ.Σ. συνεδριάσῃ, προσῆλθεν ὁ πρὸς ἀπολογία διὰ δευτέραν φορὰν κλητευθεὶς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ., πρώην Θεσ/νίκης Εὐθύμιος Ὁρφανός, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ παρεκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Προέδρου Σεβ/τάτου Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου, παρόντος καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Δ.Σ. Σεβ/τάτου Εὐδοίας κ. Ἰουστίνου.

Πρὶν τὸ Δ.Σ. ἀρχίσῃ τὰς διεργασίας του, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τὸ μέλος τοῦ Σωματείου Μοναχὸς Νικόδημος Χριστοδουλόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐνημέρωσε τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὸν κ. Ταμίαν τοῦ Δ.Σ., ὅτι διὰ δύο πολὺ σοβαροὺς λόγους δέν δύνανται νά

συνεδριάσουν μετά του κ. 'Αντιπροέδρου Εὐθυμίου 'Ορφανοῦ.

α) διότι εἶχε κριθεῖ ἔκπτωτος ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὁμοφώνως καὶ ἐπομένως δέν ἐδύνατο νά συμπροσευχηθῇ καὶ νά συναποφασίσῃ μετά τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ Δ.Σ. διά θέματα πνευματικά ἀφορῶντα τό «Γενικόν Ταμεῖον» τῆς Ἐκκλησίας μας καί

β) διότι πρωτίστως ὀφείλε ν' ἀπολογηθῇ διά τὰς ἀντικανονικάς χειροτονίας εἰς τὰς ὁποίας προσέβη μετά τοῦ ὁμόφρονός του κ. Καλλινίκου Χανιώτου, (διό καί ἐκλήθησαν εἰς ἀπολογία), αἵτινες προσβάλλουν τόσον τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὅσον καί αὐτό τοῦ Σωματείου μας. (ἄρθρον 10 § γ)

Ὁ κ. 'Αντιπρόεδρος εἰς τὰς εὐθείας κατηγορίας τοῦ μέλους τοῦ Σωματείου μας π. Νικοδήμου οὐδέν ἀντίτεν, ὁ δέ κ. Πρόεδρος συστήσας ψυχραιμίαν εἰς τόν Μοναχόν, ἀνέμενε συμφώνως πρός τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ καί τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Δ.Σ. διά ν' ἀποφασίσουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Τό Δ.Σ., εὐθύς ὡς συνήλθεν νομίμως ἀπεφάσισεν (ἀπόφασις 78/9.5.1996) διά τούς προαναφερομένους λόγους νά ἐκβάλῃ τῆς αἰθούσης τόν κ. 'Αντιπρόεδρον Εὐθύμιον 'Ορφανόν καί νά τοῦ συστήσῃ ν' ἀναμένη δι' ὀλίγον ἵνα ἀπολογηθῇ.

Ὁ κ. 'Αντιπρόεδρος συσκεφθεὶς ἔξωθεν τῆς αἰθούσης μετά τοῦ παρευρισκομένου δικηγόρου κ. Χρήστου Βένη, ἐδήλωσεν ὅτι θά ὑποβάλλῃ εἰς τό Δ.Σ., ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς τρίτης κλητεύσεως, ὡς τό καταστατικόν ὁρίζει, ἀπολογητικόν ὑπόμνημα.

Ἀντί τούτου συναπέστειλε μετά τῶν 18 συνοδοιπορούντων αὐτῷ, τήν ἀπό 20ην Μαΐου ἐξώδικον ἐπιστολήν, ἐν γνώσει ὑποκρινόμενος καί συγκαλύπτων, οὕτω τούς ὑπολοίπους, ὡς δῆθεν ἀγνοῶν (ἀγνοοῦντες) τούς λόγους, δι' οὓς ἅπαντες μετ' αὐτοῦ ἐκαλοῦντο πρός ἀπολογία.

5. Ὁ π. Καλλίνικος Θεοδοσίου καί ὁ κ. Μπινιάρης οὐδόλως ἔχουν παραιτηθεῖ τῶν θέσεών των, ὡς ἐκ ψευδοῦς πληροφορήσεως σημειώνετε εἰς τήν ἐξώδικόν σας καί ἐπομένως οὐδεὶς λόγος ἀντικαταστάσεως των ὑφίσταται.

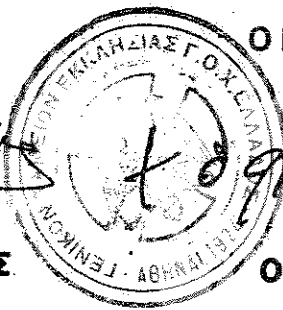
6. Τέλος τό Δ.Σ. τοῦ ἡμετέρου Σωματείου σταθμίσαν δέοντως τούς σοβαροὺς λόγους, δι' οὓς ἐκλήθητε εἰς ἀπολογία καί διαπιστώσαν τήν διά τρίτην φοράν ἀπροθυμίαν σας εἰς τό νά δώσετε τὰς ἀπαραιτήτους ἐξηγήσεις διά τήν ἔκνομον ἐξ ἀπόψεως ἐκκλησιαστικῆς καί πνευματικῆς συμπεριφορὰν σας πρός τό Σωματεῖον μας καί τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος γενικώτερον, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τήν διαγραφὴν σας ἐκ τοῦ «ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» Κάνιγγος 32 - Ἀθήναι, συμφώνως πρός τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 10§ γ τοῦ Καταστατικοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ο ΧΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΑΠΗΤΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82
ΤΗΛ. 36 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΟΤ. 147
ΔΕΚ.

ΑΘΗΝΑΙ 17/36-4 1996

Π Ρ Ο Σ

τόν πρώην Μητροπολίτην Φθιώτιδος κ. Καλλίνικον

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ. ἀριθμ. 72/16-29.4.1996 συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποκοπή σας ἐκ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, αἱ δὲ ὑφ' ὑμῶν τελεσθεῖσαι χειροτονίαι Ἐπισκόπων, ὡς λάθρα τῆς Ἱ. Συνόδου διενεργούμεναι, ἐκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς ἄκυροι καὶ ἀνυπόστατοι.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Γερώντιος Λουδάρος
Ἀρχιμ. Γερώντιος Λουδάρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΑΠΗΤΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82
ΤΗΛ. 36 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΟΤ. 148
ΔΕΚ.

ΑΘΗΝΑΙ 17/36-4 1996

Π Ρ Ο Σ

τόν πρώην Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιον

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 69/29.2.1996 συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου ἀπεφασίσθη ἡ ἐκπτώσις σας ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ θρόνου τῶν Γ.Ο.Χ. Θεσ/νίκης, ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασιν, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 72/16-29.4.1996 συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποκοπή σας ἐκ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, αἱ δὲ ὑφ' ὑμῶν τελεσθεῖσαι χειροτονίαι Ἐπισκόπων, ὡς λάθρα τῆς Ἱ. Συνόδου διενεργούμεναι, ἐκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς ἄκυροι καὶ ἀνυπόστατοι.

ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Γερώντιος Λουδάρος
Ἀρχιμ. Γερώντιος Λουδάρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82
ΤΗΛ. 36 28 280ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 149
ΔΙΕΚ.

ΑΘΗΝΑΙ

17/30-4-

1996

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣΠΡΟΣ τόν Ἱερόν Κλήρον
καί τό Χριστεπώνυμον πλήρωμαΤίμιον Πρεσβυτέριον,
Ὅσιώτατοι Πατέρες,
Λαέ τοῦ Θεοῦ ἀγαπητέ καί περιούσιε,

Διά τῆς παρούσης δηλον ποιούμεν εἰς τόν εὐσεβή Κλήρον καί τό χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ελλάδος, Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι, ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος συνελθοῦσα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τήν 16/29.4.1996, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποκόψη ἐκ τοῦ Σώματος τῆς τοῦς πρώην Μητροπολίτας Θεσ/νίκης Εὐθύμιον Ὁρφανόν καί Φθιώτιδος Καλλίνικον Χανιώτην καί θεωρήσῃ τὰς γενομένας ὑπ' αὐτῶν πραξικοπηματικὰς χειροτονίας Ἐπισκόπων ὡς ἀνυποστάτους καί ἀκύρους.

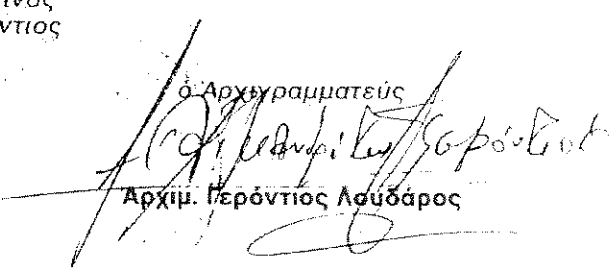
Ὅθεν σᾶς καλοῦμεν ἐκ νέου διά τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου, ὡς καί διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 144/1 Μαρτίου 1996 εἰχόμεν καθηκόντως πράξει, ὅπως οὐδεμίαν πνευματικὴν κοινωνίαν ἔχητε μετὰ τῶν ἀποκοπέντων πρώην Μητροπολιτῶν Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ καί Καλλινίκου Χανιώτου καί ἀποδοκιμάσητε μετ' ἀγανακτήσεως τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας πραξικοπηματικὰς χειροτονίας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι πάντας ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ, διατελούμεν
διάπυροι πρὸς Κύριον εὐχέται

Ἡ Ἱερά Σύνοδος

ὁ Ἀχαρνῶν Ἀθανάσιος Προεδρεύων
ὁ Χίου Στέφανος
ὁ Ἀττικῆς Ἀντώνιος
ὁ Ἀμερικῆς Παΐσιος
ὁ Εὐρίπου Ἰουστίνος
ὁ Πειραιῶς Βικέντιος

ὁ Αρχιγραμματεὺς

 Αρχιμ. Γερώντιος Λουλούδης

ΚΑΛΛΙΟΠΙΟΣ... ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

Υπό π. Αντωνίου Γεωργαντιά

Πάλιν... **Καλλιόπος** μαίνεται από τον «**Ορθόδοξο Παρατηρητή**», ακολουθώντας κατά γράμμα τον συνάδελφό του - διευθυντή του επίσημου δημοσιογραφικού όργανου της Χρυσόστομικής παρατάξεως «**Εκκλησία Γ.Ο.Χ. Ελλάδος**».

Στόν τελευταίο «Παρατηρητή»... κατακεραυνώνει τους πάντες, πιστούς κληρικούς και λαϊκούς που ανήκουν στις διάφορες «ψευδοεκκλησίες», φθάνοντας στο σημείο ν' απειλήσει μ' επιτίμια Ματθαϊκής παραφροσύνης, όσους «μολύνονται» μέ μυστηριακή ή άλλη εκκλησιαστική επικοινωνία σ' αυτές τις «ψευδοεκκλησίες».

Όστε «ψευδοεκκλησίες» όλες συλλήβδην κύριε Καλλιόπιε;

Έχετε την δυνατότητα σκέψεως ή αυτή εύρσκεται εις τον έγκεφαλόν σας έν τρικυμώδη καταστάσει, γήραιος γάρ ένεκεν; Πολλά έχω νά σās γράψω, αλλά ό χώρος της «Φωνής» είναι περιωρισμένος, διό επιφυλάσσομαι νά σās απαντήσω έν ευθέτω χρόνω και σέ ειδικό φυλλάδιο προς ενημέρωσιν τών ευσεβών πιστών του Πατρίου έορτολογίου. Τώρα, όμως, θέλω νά σās θέσω τρία έρωτήματα μέ σκοπό νά διαφωτίσω μόνον τά μέλη της παρατάξεώς σας, αφού όλοι οί υπόλοιποι Γ.Ο.Χ. έχουν γνωρίσει πολύ καλά τό πολυτάραχο και κακόδοξο εκκλησιαστικό σας παρελθόν.

1) Αυτά που γράφεις Δέσποτα, τά γνωρίζει ό Άρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος και οί υπόλοιποι συνάδελφοί σου; Ή μήπως αποτελούν εκκλησιολογικές παρακρούσεις του κογκλαβίου... τριών ανθρώπων;

2) Είσαι βέβαιος κ. Καλλιόπιε, πώς τους... άσπιλους Ναούς σας δέν τους βεβηλώνουν οί... αίρετικοί Νεομερολογίτες και τό σύνολο τών άρχιε-

ρέων και ιερέων της «εκκλησίας» σας μέ τον ένα ή τον άλλο τρόπο δέν έξυπηρετεί μυστηριακώς τους «αίρετικούς»;

Άν καέβης από τον ύψηλό θρόνο σου, μήπως δέν θά διαπιστώσεις ότι μέσα στις εκκλησίες που έχεις «κατακτήσει», μία σημαντική μερίδα εκκλησιαζομένων προέρχεται από τους... αίρετικούς Νεομερολογίτες;

3) Σημειώνεις σ' ένα σημείο της φυλλάδος σου: «**Τι αυτό ή Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας μας άρνεϊται νά έχει οίανδήποτε συζήτηση γιά ένωση μαζί τους**» («Ορθόδ. Παρατηρητής» Μάιος-Ιούνιος 1996, σελ. 39).

Μάλιστα... Πανιερώτατε Μητροπολίτα Πενταπόλεως και πάσης γής Αιγύπτου, Γαλαξειδίου, Καμαρών Αιγιαλείας, Άν. Μακεδονίας και Θράκης!.. Λέτε της «Εκκλησίας» μας!

Ποιάς άπ' όλες;

α) Της Εκκλησίας του Ματθαίου που ήσαστε διάκος;

β) Της Εκκλησίας του Φλωρίνης που γίνετε ιερεύς;

γ) Της Εκκλησίας του Κουλούρη που χρισθήκατε πρωτονοτάριος;

δ) Της Εκκλησίας του Τόμπρου που ήσαστε Μέγας Άρχιμανδρίτης και την οδηγήσατε στην Άμερική γιά νά λάβη κανονικότητα;

ε) Της Εκκλησίας του Αύξεντίου;

στ) Της Εκκλησίας του Καλλίστου που γίνετε Πενταπόλεως; (ξέρετε αλήθεια κατά που πέφτει ή Πεντάπολις;)

ζ) Της Εκκλησίας του μακαρίτη Γερωντίου, που από μονακό σās ξαναδέχθηκε στην Κάνιγγος (αυτήν που ύβριζατε κοπρώνα από τους «ΦΥΛΑΚΕΣ») σάν Δεσπότη;

η) Ή της Εκκλησίας της όδοϋ Σατωβριάνδου, που σās έκανε δογ-

ματάρχη νά δογματίσετε ως άλλος πάπας, πώς όλοι εκτός Σατωβριάνδου είναι αίρετικοί και τους πέμπετε στο πυρ τό έξώτερον;

Μάθε λοιπόν κ. Καλλιόπιε ότι ή Κάνιγγος 32 κάθε ήμέρα που περνάει καθαρίζει από την κόπρο που άφησαν πίσω τους, όσοι έργασθσαν γιά νά την εκμειταλλευθούν και νά την διασύρουν και όσονούπω μέ την Χάρι του Θεού θά λειτουργεί μέ διαφάνεια και καθαρότητα.

Μέ άκμαϊόν, λοιπόν, φρόνημα και ύψηλους στόχους, ή Κάνιγγος 32 καλεί στο πλευρό της όλους τους ευσεβείς και γνησίους Όρθόδοξους Χριστιανούς, που πιστεύουν στον άγώνα και τιμούν την μνήμη του Μεγάλου Ίεράρχου, άειμνήστου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου.

Τους καλεί νά προσέλθουν ως στραπῶται Χριστού, Κληρικοί και λαϊκοί, έφ' ό έκαστος έτάχθη. Αίρετικοί Εικονομάχοι, μακρακισταί, κόλακες, κηφήνες και δεοποτομανείς δέν έχουν θέσι στον Ίερό Άγώνα. Από τά χείλη τών ευσεβών Χριστιανών έξέρχονται κατάρες σ' αυτούς τους κληρικούς που έπιζητούν αγωνισδώς τό Έπισκοπικό αξίωμα, καθ' όν χρόνον, δεκάδες Ίεροί Ναοί του Άγώνος είναι κλειστοί έλλείπει Ίερέων!

Ό Όρθόδοξος Χριστιανικός κόσμος μέ τί σωστή ενημέρωσι έχει άρχισεί ν' άφυπνίζεται και πίσω από τά παχειά λόγια τών άναξίων ήγετών του, και πίσω από τις αντίχριστες και αίρετικές φυλλάδες τους, αναγνωρίζει πιο εύκολα τους άγύρτες, τους χριστέμπορους, τους διεστραμμένους και τους τυχοδιώκτες, που δέν έχουν θέσι μέσα στην άγιασμένη Εκκλησία του Χριστού.

Όσο γιά σένα κ. Καλλιόπιε θά τά ξαναπούμε καιρού δοθέντος!..

ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΪΟΥ Γ' ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΧΜΕΤ⁽¹⁾

Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,
Ἀχμέτ βοήσας πάμμεγα στέφος δέχει.

Αχμέτ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς κατήγετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο δέ ἀσεβής ἐκ γονέων, μετερχόμενος τὴν τέχνην τοῦ γραφέως τοῦ δευτεροδάρη (ἀρχιλογοιστοῦ), ἐπεκαλεῖτο δέ Πάτ Σουρουνής. Οὗτος δὲν εἶχε σύζυγο, ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν ἐκείνης ἐκράτει, κατὰ τὸν νόμον τῶν Ὁθωμανῶν, αἰχμάλωτόν τινα ἐκ Ρωσσίας, πλησίον δέ τούτου ἕξ καὶ ἄλλη αἰχμάλωτος ἐκ Ρωσσίας, ὡς δούλη αὐτοῦ, γραῖα. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ γυναῖκες ἦσαν εὐσεβεῖς. Ἡ γραῖα λοιπὸν αὕτη μετέβαινε κατὰ τὰς ἐρωτάς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Χριστιανῶν, λαμβάνουσα δέ ἀντίδωρον ἔδιδε καὶ εἰς τὴν νέαν, ἣτις τὸ ἔτρωγε, τῆς ἔφερε δέ καὶ τὸ ἁγίασμα τὸ ὁποῖον ἐπινεν αὕτη.

Ὅταν δέ συνέβαινε τοῦτο καὶ εὗρίσκετο πλησίον τῆς ὁ Ἀχμέτ, ἡσθάνετο ὠραιότατην εὐωδίαν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ στόματός τῆς. Ἡρώτησεν ὅθεν αὐτὴν τί τρώγει μερικὰς φορὰς καὶ τὸ στόμα αὐτῆς εὐωδίαζε τόσο ὠραία. Αὕτη δέ, μὴ γνωρίζουσα τὸ γινόμενον, ἔλεγεν, ὅτι τίποτε δὲν ἔφαγεν. Οὗτος ὁμως ἐπέμενε νὰ ἐρωτᾷ διὰ νὰ μάθῃ. Διηγῆθη λοιπὸν αὕτη εἰς αὐτόν, ὅτι ἄλλο τι δὲν ἔτρωγεν εἰ μὴ μόνον ἄρτον ἡγιασμένον παρὰ τῶν Ἱερῶν, τὸν ὁποῖον ἔφερεν εἰς αὐτὴν ἡ γραῖα, ὅταν ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Ἀχμέτ τότε ἡσθάνθη πόθον νὰ ἰδῇ κατὰ ποῖον τρόπον λαμβάνουσιν οἱ Χριστιανοὶ τὸν ἄρτον ὡς καὶ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν. Ἐνδυνθεὶς λοιπὸν ὅπως ἐνεδύνοντο οἱ Χριστιανοί, μετέβη εἰς τὴν ἐν πῶ Πατριαρχεῖᾳ μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ὅπου καὶ παρηκολούθησε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

Ὁ δέ Δεσπότης τοῦ παντός, ὁ γινώσκων τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸ πρῶτον θαῦμα

προσέθεσε καὶ δεύτερον καὶ οὕτως ὠδήγησεν αὐτόν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Εὐρισκόμενος δηλαδὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἶδε τὸν Ἱερέα, ἐνῶ ὥδενε πρὸς τὴν ὠραίαν πύλην, ὑψωμένον ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ ὀλόφωτον, εἶδε δέ καὶ τὸν Πατριάρχην, ὅταν ἡυλόγει τὸν λαόν, νὰ δογαίνουν ἀπὸ τὰ δάκτυλά του ἀκτίνες φωτός, αἱ ὁποῖαι ἐφώτιζον τὰς κεφαλὰς τῶν Χριστιανῶν, ἐνῶ ὁμως αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτός προσέπιπτον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ὅλων τῶν Χριστιανῶν, δὲν ἐφώτιζον τὴν ἰδικήν του. Τοῦτο ποιήσας δύο καὶ τρεῖς φορὰς, ἔβλεπεν τὸ ἴδιον.

Πιστεύσας λοιπὸν ὁ μακάριος, ἄνευ δισταγμοῦ, ἐκάλεσε τὸν Ἱερέα, ὅστις καὶ τὸν ἀνεγέννησε διὰ τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος καὶ οὕτω παρέμενεν ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν κρυφίως Χριστιανός. Ὅτε δέ εἰς μίαν συνάθροισιν συνεζήτησαν οἱ μεγιστάνες περὶ τοῦ τί εἶναι τὸ μεγαλύτερον εἰς τὸν κόσμον, ἠρώτησαν καὶ αὐτόν. Ὁ δέ Ἀχμέτ ἐφώνησεν, ὅσον ἡ δύνατο, ὅτι μεγαλύτερον ὅλων εἶναι ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Ὁμολογήσας δέ ἀράντα τὸν ἑαυτὸν του ὡς Χριστιανόν, ἤλεγξε μετὰ παρηγορίας τὸ ψεῦδος τῆς πλάνης τῶν Μωαμεθανῶν καὶ οὕτως ἀπέλαβε τὸν μαρτυρικὸν στέφανον ἀποτιμηθεὶς τὴν κεφαλὴν διὰ προσταγῆς τοῦ ἄρχοντος κατὰ τὴν γ' (3ην) Μαΐου τοῦ ἔτους αχπῶ (1682) εἰς τόπον καλούμενον Κεαπχανέ Μπαξέ. Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ μακάριον τέλος τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἀχμέτ.

(1) Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ συγγραφέν παρ' ἀνωνύμου, περισυνελέγη ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ κατεχωρήθη εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν «Νέον Μαρτυρολόγιον».

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Νομίμως εκπροσωπούμενου
ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.
Σεβ/τάτου Μητροπολίτου
Γ.Ο.Χ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν.
Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 -
Τ.Κ. 106.82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 3828280 - 3647365
- FAX: 3828280

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Σεβ/τάτος Χίου
κ. Στέφανος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Ἀρχ/της Εὐθύμιος
Μπαρδάκας
Ἀρχ/της Γερόνιος
Λουδάρος
Μοναχὸς Νικόδημος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἑσωτερικοῦ:
Ἑποσία δραχμαὶ 1000
Ἐξωτερικοῦ: Ἑποσία
δολλάρια Ἀμερικῆς 50
Τιμὴ φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ -
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΣΤΙΑΒΗ Ε.Π.Ε - Γερανίου 7α
Ὁμόνοια ΤΗΛ.: 5241112

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ!

Γιά νά δικαιολογήσουν ώρισμένοι τό σχίσμα του 'Ιουνίου 1995, ίσχυρίζονται άφ' ενός ότι ο 'Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Κιούσης δέν ήθελε τόν Σεβ/τατο Βικέντιο ως τοποτηρητή της Μητροπόλεως Πειραιώς, άφ' έτέρου ότι ο π. Καλλιόπιος τόν ψήφισε μόνον ως τοποτηρητή, γεγονός πού μπορεί μέν νά προσκρούει στους 'Ιερούς Κανόνες, αλλά πάντως δέν δημιουργεί τετελεσμένα γεγονότα!..

Η «Φ.Ο.» έρευνώντας και πρόσ τις δύο κατευθύνσεις μέ αντικειμενικότητα, παρουσιάζει κατά πρώτον λόγον τό Συνοδικό έγγραφον 424/28.11.94 (Π.Η), διά του οποίου ο 'Αρχιεπ. Χρυσόστομος ένυπογράφως ανακοίνωσε τήν ανάθεσιν της Τοποτηρητείας της Μητροπόλεως Πειραιώς στον Σεβ. Βικέντιον, άφ' έτέρου παρουσιάζει αποκλειστική φωτογραφία των έγκαινίων (;;)... της 'Ιερās Μητροπόλεως Πειραιώς, παρισταμένου του μοιραίου ανθρώπου διά τόν 'Ιερόν Άγώνα των Γ.Ο.Χ., πατρός Καλλιοπίου.

Τό τί σημαίνουν όλα αυτά τά αντιφατικά και όξύμωρα γεγονότα, τό νά αποφασίζουν δηλαδή όλοι οί 'Αρχιερείς όμοφώνως, νά εκλέξουν έναν έξ 'Αμερικής όρμώμενο βοηθό 'Επίσκοπο διά ν' αναλάβει έστω και προσω-

Ο εκδότης των 'Ιστορικών Πατρών π. Καλλιόπιος αποθανατίζεται σέ μία όντως ιστορική φωτογραφία. Έχοντας έκ δεξιών τόν Σεβ/τατο Πειραιώς κ. Βικέντιο συμμετέχει στην τελετή έγκαινίων των πολυτελεστάτων γραφείων της 'Ι. Μητροπόλεως Πειραιώς (2 'Ιανουαρίου 1995).

Κατά τά τέλη Μαΐου, ο π. Καλλιόπιος έξαντλημένος από τόν ήδη τιπάνειο άγώνα πού είχε κάνει για νά καθιερώσει τό όνομα του Σεβ. Βικεντίου στον Πειραιά, θυμήθηκε ότι έπρεπε νά ξαναδικασθί, έπειδή κακώς άθωώθηκε τό 1993!.. *Όμορφος κόσμος, ήθικός, άγγελικά πλάσμενος!..

ρινώς, τήν πλέον σημαίνουσαν και ιστορικήν Μητροπολιν των 'Ελλήνων Παλαιοεορτολογιτών και συγχρόνως νά του έπιτρέψουν μέ δικά του έξοδα ν' άνοιξη και νά έγκαινιάσει έπισήμως πολυτελέστατα Μητροπολιτικά γραφεία στό κέντρο του Πειραιώς, φαντάζομαι ότι οί διαθέτοντες κοινήν και στοιχειώδη λογική, νά δύνανται ν' άντιληφθούν.

Έπειδή όμως, ούκ όλίγοι νεο-φαρισαίοι διαστρέφουν τά γεγονότα πρόσ άγραν άφελών, έμεις στεντορειώς όμολογούμεν κι' έχοντες ύπ' όψιν τά όσα προαναφέραμε, ότι υπήρχε προσυνενόησις, ύπαγορεύουσα ότι θ' άνελάμβανε και τυπικώς (ό Βικέντιος) τήν Μητροπολι Πειραιώς, τότε και μόνον

τότε, όταν μετά του 'Αμερικής Παϊσίου θά υπέγραφε τήν καθαίρεσιν του Εύθυμίου 'Ορφανού.

Έάν βεβαίως, ό Σεβ. Βικέντιος υπέκυπτε στους έκβιασμούς, εκείνων πού ήθελαν τήν κεφαλήν του Εύθυμίου επί πίνακι μέ συνοπτικές και άντιχριστιανικές διαδικασίες και υπέγραφε τήν καθαίρεσί του, σήμερα, ό πρώην Θεσ/νίκης θά είχε υπό τήν κατοχή του τό «Φιλόπτωχον» Ταμείον και θά διεχειρίζετο κατά βούλησιν τούς 25 και πλέον ιστορικούς Ναούς της 'Εκκλησίας μας.

Όμως αί πονηραί βουλαί των ανθρώπων έπесαν στό κενόν και σήμερα, Θεού Χάρτι, τό Φιλόπτωχον Ταμείον, πού άποτελεί τήν σπονδυλικήν στήλη των Γ.Ο.Χ. 'Ελλά-

δος, ανασυγκροτείται κι' ἐλπίζει ὅτι θά διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στίς ἐπερχόμενες ἐξελίξεις στόν χώρο τῆς μαρτυρικής Ἐκκλησίας μας.

Ὅσο γιά τήν Χρυσοστομική παράταξι τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου, θά τό διακινδυνέψουμε ἀλλά θά τό διακηρύξουμε: Ἀσπρη ἡμέρα δέν πρόκειται νά ἰδῇ ὅσο θά τήν

καθοδηγεῖ ὁ π. Καλλιόπιος καί πολύ φοβούμεθα ὅτι ἀργά ἢ γρήγορα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ἐάν δέν συνέλθει, θά ἔχει τήν τύχη τοῦ δυστυχοῦς Καλλίστου!..

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82
ΤΗΛ. 36 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΟΤ. 424
ΔΙΕΥ.

ΑΘΗΝΑΙ 28 Νοεμβρίου (π. ἡμ.) 1994

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρός

τούς ὀφειομένους καί τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνος.

Ἀγαπητοί,

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος συνεδριάσασα τήν 26ην τρέχοντος μηνός ἐπελήφθη τοῦ θέματος τῆς τοποτηρητείας τῆς ὡς ἀνω κηρυχθείσης Μητροπόλεως μετὰ τόν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου κυροῦ Γεροντίου καί συσκεψαμένη ἐπεφάσισε τήν ἀνάθεσιν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐντολῆς εἰς τόν θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Αἰλώνας κ. Βικέντιον. Δέον ὅθεν ὅπως μνημονεύητε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν ταῖς Ἱεραῖς τελεταῖς.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Γεράσιμος

Μέ Χρυσοστομική βούλα διορίζεται κατὰ παρέκκλησι τῶν Ἱ. Κανόνων ὁ ἐξ Ἀμερικῆς Σεβ. Βικέντιος, ὡς τοποτηρητής στήν Μητρόπολι Πειραιῶς. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσπαθεῖ ματαίως νά διασκεδάσει τό γεγονός σάν ἀτυχές καί ἀρχήν καί στήν συνέχεια, ὅτι τάχα δέν τό ᾔθελε ὁ ἴδιος!.. Τα γραπτά ὅμως μένουν, οἱ ὑπογραφεῖς παραμένουν καί αὐτοί πού ἀπεργάζονται τήν διάλυσιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος εἶναι πλέον ὁρατοί.

Ἡ ἱστορία ὅμως πιστή στό καθήκον τῆς ἔχει σκιαγραφήσει μέ τά πió μελανά χρώματα τήν προσφορά τους στόν χώρο τῆς μαρτυρικής Ἐκκλησίας μας. Στερούμενοι ἐπιχειρημάτων καί ἐντίμου ἐκκλησιαστικοῦ βίου καταφεύγουν στά Μεσαιωνικά-Ματθαϊκά ἐπιτίμια, ρίπτοντες ταυτοχρόνως λάσπη σ' ὅσους ἔχουν τήν τόλμη καί τήν παρηρησία νά παρουσιάζουν τήν παραφροσύνη τους, τήν παρανομία τους καί ν' ἀποκαλύπτουν τίς ἐπαίσχυντες καί παράνομες ἀποφάσεις τους μέσα ἀπό ἔγγραφα Συνοδικά, σάν κι' αὐτό πού δημοσιεύεται ἀνωτέρω!

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΕΣ - ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ

π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ

ΜΙΑ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Προσφέρουν εις τήν Ἐκκλησίαν καί τό ἔθνος χειρίσιν ὑπηρεσίαν ὅσοι ἀμελεπῶς καί προχειρῶς παραπειθοῦσι τό Ἑλληνικόν κοινόν, ὅπ τό ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου δέν ἔχει οὔτε δογματικήν ἀλλ' οὔτε καί κανονικήν σχέσιν, διά τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Τοιαύτας δέ κρίσεις ἐκφέρουν οἱ κακῶς πληροφορημένοι οὔτοι ὥστε νά χαρακτηρίζουν ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει τοὺς ἀκολουθοῦντας τό Παλαιόν Ἑορτολόγιον ὡς ἀμαθεῖς καί ὀπισθοδρομικούς, ἀνικάνους νά ἀπενίσουν τό φῶς τῆς ἐπιστήμης καί τῆς ἀληθείας.

Εἰς τοὺς προχείρους καί ἀμελεπῶς τοὺς τοῦτους προβάλλομεν τό ἐξῆς ἐρώτημα: Ἀμαθεῖς καί ὀπισθοδρομικοὶ ἦσαν τά μέλη τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμερολογίου Ἐπιτροπῆς τά ὁποῖα ἦσαν: Ὁ ἀείμνηστος Τοῦτοεκλῆς, ὁ Γ. Κοφινᾶς, ὁ Δ. Αἰγινίτης νομικά κορυφαί καί αὐθενταί, ὡς καί τά θεολογικά μέλη τούτης τά ὁποῖα ἦσαν:

Ὁ Ἀρχ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καί ὁ Α. Ἀλιβιζᾶτος ἐπιστημονικά κορυφαί καί τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης, καθηγηταί, οἵτινες ἀπεφάνθησαν, ὅπ ἡ μονομερῆ ἐφαρμογή τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, καταστρέφει τήν ἐνότητα τῆς ὅλης Ἐκκλησίας, ἥτις ἐστὶ Δόγμα πίστεως καί ζημιᾶ σπουδαίως τά ἔθνη συμφέροντα;

Ἐπίσης ἀμαθεῖς καί ὀπισθοδρομικοὶ εἶναι καί τά πλεῖστα μέλη τῆς Ἀναθεωρητικῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς, ἅπαν ἀπεφάνθησαν, ὅπ τό ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου διά τήν Ἐκκλησίαν δέν εἶναι διοικητικόν καί πειθαρχικόν ἀλλὰ ζήτημα θρησκευτικῆς συνειδήσεως καί θείας λατρείας καί ἡξίωσαν, ὅπως ἡ χρῆσις τοῦ παλαιοῦ ἐορτολογίου κατοχυρωθῇ καί συνταγματικῶς δυνάμει τοῦ ἄρθρου τοῦ κηρύττοντος ἀπαραβίαστον τήν θρησκευτικὴν συνείδησιν;

Ὡσαύτως, ἀμαθεῖς καί ὀπισθοδρομικοὶ ἦσαν οἱ κατ' Ἀνατολᾶς Ὁρθόδοξοι Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων, οἱ διακηρύξαντες εἰς τὰς Πανορθόδοξους Συνόδους τοῦ 1583, 1587 καί 1593 ὅπ τό Γρηγοριανόν Ἡμερολόγιον εἶναι καινοτομία τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης παγκόσμιον σκάνδαλον καί αὐθαίρετος καταπάτησις τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων καί σύγχυσις τῆς Ὁρθοδόξου Θεῆς Λατρείας;

Ὡσαύτως, ἀμαθεῖς καί ὀπισθοδρομικοὶ ἦσαν οἱ Πατριάρχαι καί Ἀρχιερεῖς οἱ ἀποφανθέντες Συνδικῶς κατὰ τό 1902 ὅπ τό Γρηγοριανόν Ἡμερολόγιον εἶναι ἀντορθόδοξον καί προσπληρευτικόν ὄργανον τῆς παπικῆς ἐκκλησίας καί ὁμο-

φώνως καί ὁμοθυμῶς ἀπέρριψαν τοῦτο ἀπὸ τὸν περίβολον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας;

Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα παρακαλῶ τοὺς τοιοῦτους ἀμελεπῶς νά ἀπαντήσωσιν, ἂν θέλωσι νά διαφωτίσωσι τό κοινόν, ὅπερ ἀξιοῖ νά φωτίζεται καί ὄχι νά σκοτίζεται.

Τό γε νῦν τοῦτο μόνον παραπρωῦμε εἰς τοὺς προχειρολόγους καί ἀκριτομύθους τοῦτους ὅπ ὑποστηρίζοντες τό νέον Ἐκκλησιαστικόν Ἑορτολόγιον καταφέρουσιν ἐν καίριον πλήγμα καί εἰς τὰ προαιώνια καί ἀναφαίρετα δίκαια ἅπανα διὰ πολυτίμων θυσιῶν ἐκτίσαντο ἡ Ἑλληνικὴ Ἀδελφότης ἐπὶ τῶν σεπτῶν προσκυνημάτων τοῦ Παναγίου Τάφου, καί δὴ, κατὰ τήν κρίσιν αὐτῶν ἐποχὴν καθ' ἣν κρίνεται ἡ τύχη αὐτῶν πρὸς διεκδικήσιν τῶν ὁποίων ὁλόκληρος λόχος Φραγκισκανῶν ἐστάλη εἰς Ἱεροσόλυμα ὑπὸ τῶν Καθολικῶν. Τοιαῦτα πρὸς τό παρόν λέγομεν ἐπιφυλασσόμενα νά κρίνωμεν τὰς ἀπαντήσεις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐρωτημάτων ἡμῶν.

Ὁ πρὶν Φλωρίνης Χρυσόστομος

(Τό παρόν ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας "Καθημερινή" καί "Βραδυνή" τῆς 16ης-6-'48)

(Ἡ "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ" Σάββατον 20 Ἰουνίου 1948).

Ο ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Μέ σπουδὴν καταπλήσσαν ὡς καί δραστηριότητα πρωτοφανῆ ἐκινητοποιήθη ἡ Γενική

Ἀσφάλεια. Ξέρετε γιατί; Διά νά ἐξαλείψῃ πᾶν ἵκνος παλαιοημερολογισμοῦ. Τόσα καρκινώματα, τόσας ἀνωμαλίας, τόσας ἐκμεταλλεύσεις δέν συγκινοῦν τήν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν! Ὁ παλαιοημερολογισμός τήν ἀπειλεῖ! Ὁ παλαιοημερολογισμός τήν ἐνοχλεῖ! Καί δι' αὐτό ἐπιστρατεύθη, ἀνεζήτησε καί ἀνεῦρε τοὺς Πιλάτους τῆς καί μέ πρωτοφανῆ ἐμπάθειαν ἤρchiσε τὰς ἐπιχειρήσεις.

Τά θύματα ὑπῆρξαν ἀρκετά. Ὁ Πρωτοσύγγελός μας, Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος Γρηγορόπουλος ἐξορίσθη ἤδη εἰς Μυτιλήνην.

Μεταξύ τῶν θυμάτων ἐξέχουσαν θεοῖν κατέχει ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἐκκλησίας μας, Πανιερώτατος Πρόεδρος κ. Χρυσόστομος.

Λευκώτατος ἀπό τὰ ἔτη καί τὰς εὐθύνας ἠνάλωσε τήν ζωὴν του εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑθνους καί τῆς Πατρίδος.

Δέν ὑπῆρξε ὁ ἐπαγγελματίας Δεσπότης, πού ἐθεώρει ἐξηντηλημένην τήν ἀποστολήν του εἰς μίαν χωροστασίαν ἢ λειτουργίαν.

Ἀλλά ὑπῆρξε ὁ μεγάλος ἐκεῖνος μύστης, πού ἐγαλοῦκησε γενεάς Ἑλλήνων καί ἐνέπνευσε εἰς τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων πίστιν καί φιλοπατρίαν.

Ἡ μεγαλοπρεπής πορεία του ὑπῆρξε καρποφόρος ἀλλ' ἀθόρυβος. Πλουσία εἰς ἔργα, ἀποδοτική εἰς ἐθνικούς καί χριστιανικούς θριάμβους. Δέν ἠνόχλησε μέ πομπώδεις λιμουζίνας τοὺς κουρασμένους διαβάτας. Δέν ἐσκανδάλισε μέ τό ἀπρόσεκτον καί ἀμαρτωλὸν ἦθος του τὰς εὐθίκους συνειδήσεις τῶν ἀπλῶν χριστιανῶν.

Δέν ἐξέθεσε τό ἀξίωμά του μέ παχυλὴν καί κονδροειδῆ ἀμάθειαν. Ὑπῆρξε ἀγνωτάτη ψυχὴ καί πολυμαθέστατη διάνοια.

Τό γεγονός αὐτό τό ὁμολογεῖ τό Πανελλήνιον.

Καί ὅμως τήν ὑπέροχον αὐτὴν

φυσιογνωμίαν δέν ἐσεβάσθησαν οἱ σύγχρονοι Πιλάτοι.

Τὸν συνέλαβαν, τὸν ταλαιπώρισαν εἰς τό τμήμα Μεταγωγῶν Πειραιῶς καί τὸν κρατοῦν ἤδη δέσμιον, εἰς αὐστηράν ἀπομόνωσιν, μακρὰν τῶν συγγενῶν καί φίλων του εἰς ἄγνωστον μέρος.

Ποῖον αἶσχος διὰ τό Κράτος; Δεσμώτης ὁ Πρ. Φλωρίνης!

Ὅταν κάποτε εἰς μίαν στιγμὴν τῆς αἰωνιότητος συναντηθοῦν ὁ χρόνος καί ἡ ἱστορία, ἀσφαλῶς θά διαμειφθῇ μεταξύ τῶν ὁ ἐξῆς διάλογος:

- Λοιπόν, γέρο χρόνε, γιατί ἐφυλάκισαν τὸν πολυσέβαστον Πρ. Φλωρίνης; Μήπως ὑπῆρξε ἀντίθετος;

- Ὁ! Ὁχι, ὑπῆρξε ἡ ἀγνωτάτη προσωπικότητα τῆς Ἐκκλησίας!

- Μήπως ἐξέθεσε μέ τήν ἀμάθειάν του τό ἀξίωμά του;

- Ὑπῆρξε πολυμαθέστατη διάνοια!

- Τότε γιατί;

- Διότι ὑπῆρξε ἰδεολόγος!!!

- Ντροπὴ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ 1951.

Αὐτὴν τὴν κρίσιν τῆς ἱστορίας ἐπαναλαμβάνομεν καί ἡμεῖς καί καταδικάζομεν τὴν πρωτοφανῆ αὐτὴ ἀσέβειαν εἰς τό πρόσωπον ἐκείνων οἱ ὅποιοι προσέφεραν τεραστίας ἠθικάς, ἐθνικάς καί κοινωνικάς ὑπηρεσίας.

Ἡ κυβέρνησις, ἔσχιε κατὰ τὸν πλέον αἰσχροτέρον τρόπον τὰς περγαμνὰς τοῦ Ἑθνους καί κατὰ τὸν πλέον βάρβαρον τρόπον ἀπεξάρτησε τοὺς ἐθνικούς ἀνδρας τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Ἡμεῖς ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰ δεσμά τοῦ ἡγέτου μας καί ἐνισχυόμενοι ἀπὸ τὴν θυσίαν τῶν 83 τοῦ χρόνων, ἐμμένομεν σταθερῶς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καί τῆς ἐλευθερίας μέ σταθερόν καί ἀμετάκλητον ἀπόφασιν τὴν νίκην καί τὸν θρίαμβον. Ὅσοι πιστοὶ προσέλθετε εἰς

τὸν ὥραϊον αὐτὸν ἀγῶνα. Προσωπικὸ μας σύμβολο καί σταθερὰ ἐγγύησις, ὁ σεπτὸς Δεσμώτης.

(“ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ”
Κυριακὴ 29 Ἰανουαρίου 1951).

ΚΗΔΕΙΑ ΑΝΕΥ ΙΕΡΕΩΣ

Εκ τοῦ παραρτήματος Στυλίδος μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ἀπεβίωσαν καί ἐκηδεύθησαν ἄνευ ἱεροτελεστίας οἱ κάτωθι: 1) Δέσποινα Πετούλα, 2) Εὐαγγελία Γεωργαρά, 3) Χριστίνα Μαρσαδέ, 4) Παναγιώτα Χριστοδούλου ἢ Λαγούδη. Ἐπίσης, ἀπέθανε καί ἐκηδεύθη ἄνευ ἱερέως ἡ ἀδελφὴ Δημητρούλα Ἀνασ. Ἀλεξανδρῆ ἐκ τοῦ χωρίου Διονύσου Ἀπικῆς.

(“ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ”
Κυριακὴ 28 Ἰανουαρίου 1952).

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πολύ ὀρθῶς γράφει ὁ Τιβέριος Γράκκος εἰς τὸν “Δικηγορικὸν ἀγῶνα”, “ἡ ἀπασχόλησις μέ τὰ “χωράφια” καί ἡ ἀπειλή ὅτι θά κηρύξη τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ εἶναι “Δονκιχωτισμός”.

Πράγματι, διατί ἀπειλῆτε Ἅγιοι; Χωρήσατε ἐμπρός, κηρύξατε ἐν διωγμῷ τὴν ἐκκλησίαν, ἀφορίσατε, ἀναθεματίσατε, διαχωρήσατε Ἐκκλησίαν καί Πολιτείαν, ἀνυψώσατε ταύτην ἀπὸ θεραπενίδα τῶν διαφορῶν κυβερνήσεων, εἰς Πάγκαλον Νύμφην τῆς Ἀποκαλύψεως “Σιών Ἁγία”.

Πιστεύετε εἰς τὴν δύναμιν ταύτης; Πράξετε τό καθῆκον σας. Ἐμπρός λοιπόν. Ἐκτός πλέον ἐάν ἄλλοι λόγοι γίνονται αἰτία τῆς προδοσίας τῶν ὑψηλοτέρων ἰδανικῶν”.

(“Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ”
Κυριακὴ 28 Ἰανουαρίου 1952).

ΑΠΟ ΤΗ Ν ΧΡΗΣΤΟΘΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

**“Οτι αἱ γυναῖκες δέν πρέπει
νά ἀπέρχονται εἰς τήν
Ἐκκλησίαν καλλωπισμένες**

Πάντοτε ναί καί εἰς κάθε καιρόν πρέπει αἱ γυναῖκες νά μή φοροῦσι καλλωπισμούς, μάλιστα δέ ὅταν πηγαίνουν εἰς τήν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· διότι τότε εἶναι καιρός προσευχῆς, καιρός δακρύων, καιρός στεναγμῶν· στεναγμοί δέ καί καλλωπισμοί εἶναι πράγματα ἐνάντια καί νά συμβιβασθοῦν οὐδέποτε δύνανται. Ὅθεν καί ὁ θεῖος Χρυσόστομος δέν παύει νά ἐλέγχει τό ἄτοπον τοῦτο λέγων: «Τί λέγεις; προσέρχῃ δεομένη τοῦ Θεοῦ καί περίκεισαι χρυσία καί ἐμπλέγματα;.. καί πῶς δύνασαι στεναῖσαι; πῶς δύνασαι δακρῦσαι; πῶς μετά ἐκτενείας εὐξασθαι τοιοῦτον σχῆμα περικειμένη; (Λόγ. η' εἰς τήν α' πρὸς Τιμόθ.). Κατά ἀλήθειαν ἐγὼ λέγω πῶς αἱ τοιαῦται γυναῖκες αἱ εἰς τόν Ναόν τοῦ Θεοῦ ἐρχόμεναι μέ καλλωπισμούς καί στολίδια, κληρονομοῦσι τήν κατάραν ἐκείνην ὅπου λέγει ὁ προφήτης Δαβίδ· «καί ἡ προσευχή αὐτῶν γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν» (Ψάλ. 91' 7). Διότι μέ τούς τοιοῦτους στολισμούς, ἀντί νά ἰλεώσουν τόν Θεόν διά τῆς προσευχῆς εἰς τὰς ἁμαρτίας των, τόν παρακινουσι περισσότερον νά θυμῶνται κατ' ἐπάνω των.

**“Οτι οἱ ἄνδρες δέν πρέπει νά
καλλωπίζονται
“Οτι οἱ ἱερωμένοι δέν πρέπει νά
καλλωπίζονται**

Συμπεραίνεται λοιπόν ἀπό τά

εἰρημένα, ὅτι εἶναι ἀνοίκειον, ἄπρεπον καί παντελῶς ἀσυγχώρητον εἰς τήν πολιτείαν τῶν χριστιανῶν τό νά φοροῦν οἱ γυναῖκες καλλωπισμένα ἱμάτια καί πολλῶ μᾶλλον οἱ ἄνδρες· διότι ἂν αὐτά εἶναι ἐμποδιζόμενα ἀπό τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι γένος μαλακόν, ἀσθενές καί φύσει φιλόκοσμον· «μή ἐπιλήσεται γάρ φησί, νύμφη τόν κόσμον αὐτῆς καί παρθένος τήν στηθοδεσμίδα αὐτῆς» (Ἱερ. 6' 32), πόσῳ μᾶλλον εἶναι ἐμποδιζόμενα ἀπό τούς ἄνδρας, οἵτινες εἶναι γένος τραχύ, ἀνδρεῖον καί φυσικά ἀφιλόκοσμον; Οἱ γάρ καλλωπιζόμενοι ἄνδρες τῇ ἀληθείᾳ δέν εἶναι ἄνδρες, ἀλλά ψεύδονται τό ὄνομά τους καί γυναικίζονται· ἐταιρίζονται καί θηλυπρεπεῖς γίνονται· ὅθεν καλᾶ εἶπεν ὁ Μέγας Βασίλειος περὶ τούτων· «ὥστε καλλωπιστὴν εἶναι ὀνομάζεσθαι ὁμοίως αἰσχρόν ἢ γεῖσθαι φημί δεῖν τούς τοιοῦτους, ὡς τό ἐταιρεῖν ἢ ἄλλοτριους γάμοις ἐπιβουλεύειν (Λόγῳ πρὸς τούς νέους). Ἀνίσως δέ πάλιν ἀπό τούς ἄνδρας ἀπλῶς εἶναι ἐμποδιζόμενα τά καλλωπισμένα ἱμάτια, πόσῳ μᾶλλον καί ἀσυγκρίτως πόσῳ εἶναι ἐμποδιζόμενα ἀπό τούς ἱερωμένους καί κληρικούς; οἵτινες, καθὼς εἰς ὅλα τά ἄλλα πρέπει νά γίνωνται καλόν παράδειγμα εἰς τούς λαϊκούς, ἔτσι χρεωστοῦν νά γίνωνται καί εἰς τὰ σεμνά καί ταπεινά φορέματα. Διότι κατὰ τήν ἁγίαν καί Οἰκουμένην ζ' Σύνοδον, ἄνωθεν καί ἐξ ἄρχῆς κάθε ἱερωμένος ἐπολιτεύετο μέ σεμνά φορέματα καί ὄχι μέ μεταξωτά καί παρδαλά καί ἐτε-

ρόχροα· ὑπερφηφανεῖας γάρ ταῦτα εἶναι ἴδια καί φαντασίας κοσμικῆς, ἥτις πρέπει νά εἶναι μακρὰν ἀπό τό τάγμα τῶν ἱερωμένων· ἄκουσον δέ καί τά ἴδια λόγια τῆς ἁγίας Συνόδου· «Πᾶσα βλακεία καί κόσμησις σώματος ἀλλότριά εἰσι τῆς ἱερατικῆς τάξεως... ἐκ γάρ τῶν ἄνωθεν χρόνων πᾶς ἱερατικός ἀνὴρ μετά μετρίας καί σεμνῆς ἀμφιάσεως ἐπολιτεύετο· πᾶν γάρ ὃ μή διά χρεῖαν ἀλλὰ διά καλλωπισμόν παραλαμβάνεται, περπερείας ἔχει κατηγορίαν, ὡς ὁ μέγας ἔφη Βασίλειος· ἀλλ' οὐκ ἐκ συριγκῶν ὑφασμάτων πεποικιλμένην ἐσθῆτα ἐνεδύετο, οὐδέ τινα προσετίθεσαν ἑτερόχροα ἐπιδλήματα ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ἱματίων· ἤκουσαν γάρ ἐκ τῆς θεοφθόγγου γλώσσης ὅτι, οἱ τὰ μαλακά φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν» (Καν. ις').

**“Οτι οἱ μοναχοί δέν πρέπει
νά καλλωπίζονται.**

**“Οτι τῶν Ἐθνικῶν εἶναι
ἴδιοι οἱ καλλωπισμοί**

Ἐάν δέ ἀπό τούς κληρικούς καί ἱερωμένους εἶναι ἐμποδιζόμενα τά καλλωπισμένα φορέματα, πόσῳ μᾶλλον καί ἀσυγκρίτως πόσῳ εἶναι ἐμποδιζόμενα ἀπό τούς καλογήρους καί μοναχοὺς τούς ἀποταξαμένους τῷ κόσμῳ; τούς νενηκρωμένους τῷ βίῳ καί τῷ σαρκί καί μόνην τήν ἐν Χριστῷ ζῶντας κεκραυμένην ζωὴν; Καί ἀπλῶς εἰπεῖν, οἱ καλλωπισμοί τοῦ σώμα-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

«ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ»

Ἡ θρησκευτική
ραδιοφωνική ἐκπομπή τῆς
Ι. ΜΗΤΡ. Γ.Ο.Χ.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ
ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Κάθε Σάββατο πρωὶ στίς 11.30'
στόν ΑΙΓΑΙΟ FM. 88,3

Κηρύγματα ἀγωνιστικά, ἠθικοπλαστικά, μηνύματα πού μορφώνουν τήν ψυχή καί τό πνεῦμα. Ἐπίκαιρη θυζαντινή ὑμνολογία. Ἡ φωνή τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν στόν ΑΙΓΑΙΟ FM. 88,3 κάθε Σάββατο στίς 11.30' το πρωί.

Μία ἐκπομπή πού διευθύνει ὁ Σεβ/τατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Βικέντιος καί ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Πρωτοσύγκελ-

λος Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος, μέ συνεργάτη τόν Ἱερομόναχο Γρηγόριο Ταυλάριο.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Τήν 25ην Ἀπριλίου 1996 ἐορτή τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Εὐαγγελιστοῦ καί Ἀποστόλου Μάρκου, στήν ὁμώνυμη Ἱ. Μονή Κορωπίου ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ Ἱεροδιακόνου Στεφάνου εἰς πρεσβύτερον.

Ὁ Ἱερομόναχος Στέφανος κατά κόσμον Γεώργιος Τσίκουρας τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Στυλιανῆς, γεννηθεῖς εἰς Πιραμαῖ Χίου τήν 1/4/1969 ἀκολούθησε τόν Σεβ/τατον Χίου κ. Στέφανον ἀπό ἡλικίας 12 ἐτῶν.

Περατώντας τάς σπουδάς του εἰς Κορωπί (Γυμνάσιον-Λύκειον) καί ἐπιδείξας ἀρίστην διαγωγήν ἔλαβε τήν μοναχικήν κουράν τήν 27/12/94 καί προεδιάσθη εἰς τόν βαθμόν τοῦ Ἱεροδιακόνου τήν 25/4/1995.

Ἡ «Φ.Ο.» ἐγκαρδίως εὐχεται στόν νεοχειροτονηθέντα, δι' εὐχῶν τοῦ Γέροντός του, ὑπομονήν εἰς τόν προκείμενον ἀγῶνα καί καρπούς πνευματικούς ἀνταξίους τῆς κλήσεώς του.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Βικέντιος χωροστάτησε εἰς τόν Ἑσπερινό καί τήν Θεία Λειτουργία, εἰς τόν Ἱερό Ναό Καρραδᾶ Πειραιῶς, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Χίου κ. Στεφάνου.

Ἐπακολούθησε δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου παρόντων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καί ἡ λειτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας.

Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Ἀχαρ-

ΑΠΟ ΤΗ Ν ΧΡΗΣΤΟΘΕΙΑ

τος, δέν εἶναι ἴδιοι τῶν χριστιανῶν, ἀλλά τῶν εἰδωλολατρῶν, τῶν Ὀθωμανῶν, τῶν Ἑβραίων καί τῶν λοιπῶν Ἑθνικῶν, τῶν ἀλλοτρίων τῆς πίστεως· τούτων οἱ υἱοί καί αἱ θυγατέρες εἶναι κεκαλλωπισμένοι καί στολισμένοι ὡσάν τά ἀγάλματα τοῦ ναοῦ.

Ὅθεν ὁ προφήτης Δαβὶδ παρακαλεῖ τόν Θεόν νά τόν ἐλευθερώσῃ ἀπό τῶν τοιούτων τᾶς χειρὸς «ρῦσαί με καί ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων... ὧν οἱ υἱοί, ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεό-

τητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένοι, περικεκοσμημένοι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ» (Ψαλμ. ρμδ' 11).

Τῶν δέ Χριστιανῶν εἶναι ἴδιον τό νά φοροῦν τόν φωτεινόν καί ὑπέρκαλον καί λαμπρόν χιτῶνα καί ἱματισμόν, ὅπου ἐνεδύθησαν ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ὅστις εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί ἡ κατά Χριστόν ζωή καί καθαρότης καί χάρις· «ὅσοι γάρ φησιν εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε» (Γαλ. γ' 27).

Ἐάν τοῦτο τόν καλλωπισμόν οἱ χριστιανοί εἶναι ἐνδεδυμένοι, καί οἱ δαίμονες τούς φοβοῦνται καί οἱ ἄνθρωποι τούς ἐντρέπονται, καθώς λέγει ἡ καλή καί εὐλαλος γλῶσσα τοῦ Χρυσοστόμου· «ἂν τόν Χριστόν ἐνδύσῃ καί δαίμονες σε φοβηθήσονται· ἂν δέ τόν χρυσόν, καί ἄνθρωποι καταγελάσσονται· ἐάν ἐνδύσῃ τόν Χριστόν καί ἄνθρωποι σε αἰδεσθήσονται» (Λόγ. ι' εἰς τήν πρός Κολασσαεῖς).

νων και Ν. Ίωνίας κ. Ἀθανάσιος, προέστη στήν πανηγυρινή τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς εἰς Δήλεσι Ἀττικῆς συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Βικεντίου.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Βικέντιος χωροστάτησε εἰς τόν Ἑσπερινό τήν Θείαν Λειτουργίαν καί εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ταμπουρία Πειραιῶς, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Χίου κ. Στεφάνου. Μετά τό πέρα τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπακολούθησε ἡ λειτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης παρουσία τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν.

Τῆς Ἁγίας Τριάδος, στήν

πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή ἐν Ἀσπροπύργῳ λειτούργησε ὁ Σεβ/τατος Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιος, ἐνῶ εἰς τό Λουτράκιον Κορινθίας ὁ Χίου κ. Στέφανος. Να σημειωθῇ ὅτι στήν Ἱ. Μονή Ἁγίας Τριάδος Λουτρακίου τῆς ἀειμνήστης Γεροντ. Χριστονύμφης φυλάσσονται τά λείψανα τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Κυκλάδων κυροῦ Γερμανοῦ Βαρυκοπούλου.

Εἰς τήν Σαλαμίνα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Βικέντιος χωροστάτησε εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς Ὑπαπαντῆς Σωτῆρος δια τόν ἑορτασμόν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἐτελέσθη πανηγυρική Θεία Λειτουργία εἰς τήν ὁμώνυμην Ἱερὰν Μονήν Ἁγίας Τριάδος Ν. Πεντέλης τοῦ ἀειμνήστου πατρός Ἰωάννου Μπαξεβανάκη.

ΕΟΡΤΑΙ - ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ

Τήν 1ην Ἰουνίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ἰουστίνου ἑορτάζει ὁ Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος. Ἡ «Φ.Ο» ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβ/τάτου εὔχεται ἔτη εἰρηνικά καί καρποφόρα.

Τήν 12ην Ἰουνίου στήν Ἱ. Μονή Ἀγ. Ὀνουφρίου Νταρτίζης Κερατέας θά τελεσθῇ Ἀρχιερατική λειτουργία.

ΕΙΔΩΛΟ ΕΘΝΙ

ΛΑΤΡΙΚΟΣ ΚΙΣΜΟΣ

Ο σμήναρχος τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας (ἐν ἀποστράτῃ) **Θ. Βρακάς**, αὐτός πού σέ μία σημαντική μερίδα τῆς κοινῆς γνώμης ἐμφανίσθηκε σάν ἥρωας γιά τίς ἐθνικιστικοῦ περιεχομένου προκηρύξεις πού ἔρριψε ἀπό τό ἀεροπλάνο του στήν γείτονα Ἀλβανία, ἀμέσως μετά τό τόλμημά του, ἔδωσε συνεντεύξεις καί ὁμιλίες, μέσα ἀπό τίς ὁποῖες ξετυλίγεται ἡ προσωπικότητα ἑνός διαφορετικοῦ ἀνθρώπου, ἄν ὄχι ἐπικινδύνου γιά τήν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας μας, τοῦλάχιστον ἀνιστόρητου καί ἀνεκδιήγτου.

Στό παραπάνω συμπέρασμα καταλήξαμε, μελετώντας μία συνέντευξί τοῦ Θ. Βρακά πού ἔδωσε στό εἰδωλολατρικό περιοδικό

«**ΔΑΥΛΟΣ**» (Νοέμβριος 1994), μέρος τῆς ὁποίας καταχωροῦμε χωρίς ἄλλα σχόλια:

Ἐρωτ.: Πατί ἀποκηρύσσετε τό Βυζάντιο;

Ἀπάντ.: Πατί μετέτρεψαν ὁ,π Ἑλληνικό, τό κάνανε νά περνάει δουλικά κάτω ἀπ' τό Χριστιανισμό, ἐνῶ ὁ Χριστιανισμός ἐξαντλήθηκε σηριζόμενος στίς ἀνθρώπινες ἀξίες τῶν Ἑλλήνων, τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας. Τό Βυζάντιο ἐπέδειξε δουλοπρέπεια καί υποβίβασε τό ἀνθρώπινο πνεῦμα. Μετά τόν Μ. Κωνσταντῖνο ἔχει ἐπιδράσει κατὰ περιόδους δυσμενῶς ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, μέ ἀποκορύφωμα νά ποῦνε ὅτι κάπκαν σπὴν Ἀλεξάνδρεια τά ἐλληνικά βιβλία, τά ὁποῖα τά περιφέρανε σέ ὅλες

τίς βιβλιοθήκες τῆς ἀνθρωπότητος καί ἐδῶ μᾶς πετοῦνε πού καί πού κανένα ψίχουλο.

Ἐρωτ.: Ἡ Ἐκκλησία ὁμως σήμερα ἐμφανίζεται ὡς ἡ ἐνοποιός δύναμις μεταξύ τῶν Ἑλλήνων...

Ἀπάντ.: Ἡ ἐνοποιός δύναμις ἦταν ὁ σταυρός, πού δέν ἦταν μόνο χριστιανικός, ἀλλά ὑπῆρχε ἀπ' τήν ἀρχαιότητα.

Ἐρωτ.: Μπορεῖ σήμερα ἡ Ἐκκλησία νά φέρῃ τόν βαρὺ αὐτό τίτλο τοῦ σωτῆρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ μήπως συμβαίνει κάπ ἄλλο;

Ἀπάντ.: Ἐπέδρασε δυσμενῶς μόνο μέσῳ τῆς Τουρκοκρατίας σῶθηκε ἡ γλῶσσα.

Ἐρωτ.: Πιστεύετε, ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι ἓνα χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς ἐλληνικῆς ταυτό-

τιος;

Απάντ.: Όχι, είναι δευτερογενές. Πρώτον ή ελληνική παιδεία, ή γλώσσα μάλλον, ή θρησκεία είναι δευτερογενής.

Ερώτ.: Νά πάμε τώρα σ' ένα άλλο θέμα. Ο θεός των Εβραίων δεν είναι και θεός δικός μας, ως πατέρας του Χριστού;

Απάντ.: Για σάς είναι θεός τό κρήμα;

Ερώτ.: Όχι βέβαια. Άλλά θά συνεχίσω ρωτώντας σας. Η Ελληνική Έκκλησία πρέπει νά έχει ως ιερό βιβλίο την Παλαιά

Διαθήκη;

Απάντ.: Εγώ δέν τήν δέχομαι, μόνο τήν Καινή Διαθήκη. Καί γι' αὐτήν σάς λέω, ποιά εἶναι ή Κ.Δ.; Κατά τή γνώμη μου, εἶναι ἄρθρα παρμένα ἀπό ό,τι ἴσχυε στήν Ἑλληνική Σκέψη, μέ τό σιοιχεῖο ταυτόχρονα τῆς ἀντιστροφῆς μέσα της.

Ερώτ.: Η άρχαία ελληνική θρησκεία ήταν ειδωλολατρική;

Απάντ.: Όχι. Ήταν ἄρμονική συνύπαρξη μεταξύ φύσεως καί ἀνθρώπου, μεταξύ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ο Ἕλληνας

ήταν πνευματικά ἐλεύθερο ἄτομο.

Ερώτ.: Η Έκκλησία όμως τήν θεωρεῖ ειδωλολατρική.

Απάντ.: Γιατί στηρίζεται στά ἐβραϊκά «ἀγαθά», στήν ὕλη.

Ερώτ.: Η Ελλάδα κατά τούς χρόνους τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ χρειάζοταν ἕναν Μεσσία;

Απάντ.: Όχι, δέν χρειάζοταν κανέναν Μεσσία. Καί ή Ελλάδα θά ήταν παντοκράτειρα καί θά ἐπιδροῦσε σ' ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, ἄκόμα περισσότερο ἐάν δέν εἶχαμε τήν ἐμφάνιση τοῦ Χριστιανισμοῦ, πού ἐπέδρασε δυσμενώς.

ΦΩΝΑΖΟΥΝ... ΟΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Αὐτοί πού τόσα χρόνια διοικοῦσαν πρὸς ὄφελός τους τό Ταμεῖον τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἀπό τίς κατασπαράγμένες σάρκες του ὕψωναν ἀπό τήν μία στιγμή στήν ἄλλη τά... μαγαζάκια τους, φωνάζουν σήμερα σάν τούς κοινούς λωποδύτες, ὅτι τᾶχα ή νέα Διοίκησις τοῦ Φιλοπτώχου, πού μετρά μόλις τρεῖς μῆνες παρουσίας, εἶναι αὐτή πού εὐθύνεται γιά τήν κακοδιαχείρησί του καί θά λογοδοτήσει στόν Εἰσαγγελέα, γιά ὅσες τυχόν ἀτασθαλίες, παρατυπίες, παραλήψεις κ.λπ.,

διέπραξαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, πού ὅλα αὐτά τά χρόνια τό κυβεροῦσαν.

Φθάνουν μάλιστα στό ἔσχατο σημεῖο τυχοδιωκτισμοῦ νά συκοφαντοῦν τήν «Φ.Ο.», ὅτι προσέβαλε μνήμη τεθνεώτων καί δὴ τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου Γεροντίου. Λασιπολογοῦν, δηλαδή, αὐτοί οἱ ἴδιοι πού χρόνια ὀλόκληρα ἐκμεταλλευόντουσαν τήν ἀνοχή καί τήν ἀσθένεια τοῦ ἀειμνήστου Γέροντα διά νά κερδίσουν τό παιγνίδι τῆς ἐξουσίας καί τῆς νομῆς τοῦ Φιλοπτώχου, πρὸς ἴδιον ὄφελος. Καί τώρα

πού βλέπουν τή νέα Διοίκησι στό πολυπαθές αὐτό Ταμεῖο ν' ἀγωνίζεται ὑπερανθρώπως νά νοικοκυρέψη τά ἀνυκοκύρευτα καί ἀσυμάλευτα, τώρα λοιπόν ὠρύνονται καί λυσσομανοῦν κατασκευάζοντας στήν ἀρρωστημένη φαντασία τους φανταστικούς κλέφτες, ἐξ ἰδίων ὅπως δὴποτε κρίνοντες τ' ἄλλότρια.

Ἄς συνειδητοποιήσουν, ὅμως, ὅτι οἱ καιροί ἄλλαξαν καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τό Ταμεῖο θά ἐπανακτήσει τήν αἴγλη του πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας μας καί δόξαν τοῦ ἰδρυτῆ της.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΩΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

PORT
PAYÉ
HELLAS

